

Artikel I

De Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a Constatering van het niet afgenomen zijn van de netto-tonnage van bepaalde schepen

Met betrekking tot het kalenderjaar 2025 wordt voor de toepassing van artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, van de wet in samenhang met artikel 3.22, tiende lid, van de wet vastgesteld dat op landelijk niveau de netto-tonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten van de Europese Unie of van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte als percentage van de netto-tonnage van kwalificerende schepen in de periode 2021 tot en met 2023 ten opzichte van de periode 2020 tot en met 2022 niet is afgenomen.

Artikel I, onderdeel A (artikel 9a van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Om in aanmerking te komen voor de tonnageregeling geldt als voorwaarde dat een schip de vlag voert van een van de lidstaten van de EU of van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna: de lidstaten). De communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer¹ maken het evenwel mogelijk dat hierop in een drietal situaties² een uitzondering wordt gemaakt. Een uitzondering is onder meer toegestaan indien op landelijk niveau de nettotonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de nettotonnage van kwalificerende schepen niet is afgenomen ten opzichte van een voorgaande periode van drie jaar. Ingevolge artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, Wet IB 2001 in samenhang met artikel 3.22, tiende lid, Wet IB 2001 wordt dan bij ministeriële regeling bepaald dat op landelijk niveau de nettotonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de nettotonnage van kwalificerende schepen in een bepaalde periode van drie aaneengesloten jaren vergeleken met de daaraan voorafgaande periode, niet is afgenomen. De bedoelde ministeriële regeling wordt vastgesteld in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Waterstaat. Met de (her)invoeging van artikel 9a URIB 2001 wordt hieraan uitvoering gegeven en wordt vastgesteld dat op landelijk niveau de nettotonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten gedurende de periode 2020 tot en met 2022 ten opzichte van de periode 2019 tot en met 2021 niet is afgenomen. Het driejaarsgemiddelde is in de periode 2021 tot en met 2023 ten opzichte van het cijfer over de periode 2020 tot en met 2022 licht gestegen van 55,946% naar 56,363%. Dit houdt in dat voor een belastingplichtige met betrekking tot een schip dat in het kalenderjaar 2025 in gebruik wordt genomen de voorwaarde dat het schip de vlag voert van een van de lidstaten niet geldt. Hierbij wordt gemeld dat tevens aan de voorwaarde van artikel 3.22,

¹ Mededeling C(2004) 43 van de Commissie — Communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer.

² Deze uitzonderingen zijn opgenomen in artikel 3.22, zesde lid, onderdelen a tot en met c, Wet IB 2001.

zesde lid, onderdeel c, Wet IB 2001 dient te worden voldaan. Hierin is bepaald dat ten minste een van de reeds door de belastingplichtige geëxploiteerde kwalificerende schepen de vlag voert van een van de lidstaten.

B.

Artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. In het eerste lid, onderdeel b, wordt na "een bank" ingevoegd ", een onderdeel van een bank" en wordt na "of " ingevoegd "een".
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel c, wordt een fonds geacht aan het hoofdzakelijkheids criterium te voldoen:
 - a. indien het fonds een bank of een onderdeel van een bank is: zolang ten minste 70% van de groene beleggingen, bedoeld in artikel 5.14 van de wet, van het fonds is aangewend voor het direct of indirect verstrekken van kredieten ten behoeve van projecten in het belang van de bescherming van het milieu, waaronder natuur en bos, of het direct of indirect beleggen van vermogen in dergelijke projecten en de accountant van het fonds jaarlijks een goedkeurende verklaring afgeeft dat aan het hoofdzakelijkheids criterium is voldaan;
 - b. indien het fonds een beleggingsinstelling is: zolang ten minste 70% van de groene beleggingen, bedoeld in artikel 5.14 van de wet, van het fonds is aangewend voor het direct of indirect beleggen van vermogen ten behoeve van projecten in het belang van de bescherming van het milieu, waaronder natuur en bos, en de accountant van het fonds jaarlijks een goedkeurende verklaring afgeeft dat aan het hoofdzakelijkheids criterium is voldaan.

Artikel I, onderdelen B en C (artikel 28 en 29 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Voor groene beleggingen geldt tot een bepaald bedrag een vrijstelling van de vermogensrendementsheffing (box 3) op grond van de artikelen 5.13 en 5.14 Wet IB 2001 alsmede een heffingskorting op grond van artikel 8.19 Wet IB 2001. Artikel 5.14, eerste lid, Wet IB 2001 bepaalt wat onder groene beleggingen wordt verstaan, namelijk aandelen in, winstbewijzen van en geldleningen aan aangewezen groene fondsen. Op grond van artikel 5.14, tweede lid, onderdeel a, Wet IB 2001, zoals dat met ingang van 1 januari 2024 is komen te luiden, kunnen ook onderdelen van banken als een groenfonds worden aangewezen als aan de gestelde voorwaarde is voldaan. Zoals in het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht, worden met de in deze Eindejaarsregeling 2024 opgenomen aanpassingen van de artikelen 28 en 29 URIB 2001 die artikelen in overeenstemming gebracht met de genoemde wijziging van artikel 5.14 Wet IB 2001. In de eerste plaats wordt artikel 28, onderdeel b, URIB 2001 in overeenstemming gebracht met artikel 5.14, tweede lid, onderdeel a, Wet IB 2001. Door het aan eerstgenoemde bepaling toevoegen van een verwijzing naar onderdelen van banken wordt ook de URIB 2001 aangepast aan de mogelijkheid om een onderdeel van een bank als een groenfonds aan te wijzen, als het doel en de feitelijke werkzaamheden van dat onderdeel van een bank hoofdzakelijk bestaan uit het direct of indirect verstrekken van kredieten ten behoeve van erkende groenprojecten of het direct of indirect beleggen van vermogen in dergelijke projecten.

Voor het toezicht op groen beleggen, onder andere op de zogenoemde hoofdzakelijkheidseis, bedoeld in artikel 5.14, tweede lid, Wet IB 2001 en in artikel 28, onderdeel c, URIB 2001, heeft de Belastingdienst voor zo'n onderdeel van een bank ook inzicht nodig in de wijze waarop bij de bank zelf een administratief onderscheid wordt gemaakt tussen eigen spaarproducten (en groene uitzettingen) en die van het onderdeel van de bank dat het groenfonds is. Met dit doel is eveneens per 1 januari 2024 artikel 5.14, zevende lid, Wet IB 2001 gewijzigd waardoor bij ministeriële regeling (ook) regels worden gesteld met betrekking tot het administratieve onderscheid tussen het onderdeel van de bank dat het groenfonds is en de overige onderdelen van de bank. Van deze mogelijkheid wordt gebruikgemaakt door in artikel 28 URIB 2001 in een nieuw tweede lid te bepalen dat wordt geacht aan de hoofdzakelijkheidseis te zijn voldaan zolang ten minste 70% van het aangetrokken groengeld in erkende groenprojecten is uitgezet en de accountant van het fonds hiervoor jaarlijks een verklaring afgeeft. Zonder deze aanpassing moet continu minimaal 70% van de actiefzijde van de balans van de hoofdbank tegen de waarde in het economische verkeer in erkende groene projecten zijn uitgezet. Dit kan leiden tot overkill als voor de hoofdzakelijkheidstoets bij groenfondsen als onderdeel van een bank, de actiefzijde van de balans van de hoofdbank als uitgangspunt genomen zou moeten worden. Dit wordt geregeld in artikel 28, tweede lid, onderdeel a, URIB 2001. Om te bewerkstelligen dat sprake is van een gelijke positie van banken en onderdelen van banken enerzijds en beleggingsinstellingen anderzijds, geldt deze aanpassing op grond van artikel 28, tweede lid, onderdeel b, URIB 2001 eveneens voor beleggingsinstellingen. Hierbij is in aanmerking genomen dat beleggingsinstellingen zich niet bezighouden met het direct of indirect verstrekken van kredieten ten behoeve van projecten in het belang van de bescherming van het milieu, waaronder natuur en bos, maar van het direct of indirect beleggen van vermogen in dergelijke projecten. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat bij deze beleggingsinstellingen geen sprake is van onderdelen van dergelijke beleggingsinstellingen waarvoor iets in de wet of de lagere regelgeving zou moeten worden geregeld.

In artikel 29 URIB 2001 zijn de voorwaarden opgenomen waaraan moet worden voldaan als een verzoek om aanwijzing als groenbank wordt ingediend, waaronder de verplichting om de statuten van het fonds te overleggen. In de situatie waarin het fonds een onderdeel is van een bank, heeft het fonds zelf geen eigen statuten. Met de aanpassing in artikel 29, eerste lid, onderdeel a, URIB 2001 wordt bewerkstelligd dat in die situatie kan worden volstaan met het overleggen van productvoorwaarden en het fonds dus geen statuten (van de hoofdbank) hoeft te overleggen. Met de aanpassing in artikel 29, eerste lid, onderdeel b, URIB 2001 wordt bewerkstelligd dat in de situatie waarin sprake is van een onderdeel van een bank niet een afschrift van de inschrijving in het register, bedoeld in artikel 1:107 Wft, van het onderdeel van de bank dan wel, ingeval artikel 3:2, eerste lid, onderdeel c, van die wet van toepassing is, niet een afschrift van de bankgarantie, bedoeld in artikel 29, eerste lid, onderdeel b, URIB 2001, van het onderdeel van de bank hoeft te worden overgelegd, maar dat kan worden volstaan met het overleggen van afschriften van de hoofdbank.

Aan deze aanpassingen wordt terugwerkende kracht verleend tot en met de datum waarop artikel 5.14 Wet IB 2001 op dit punt ten aanzien van de vrijstelling voor groene beleggingen is

gewijzigd. Dat betekent dat de genoemde aanpassingen van de URIB 2001 terugwerken tot en met 1 januari 2024.

C.

Artikel 29, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan onderdeel a wordt toegevoegd „, dan wel productvoorwaarden als sprake is van een onderdeel van een bank”.

2. In onderdeel b wordt na „inschrijving” ingevoegd „van het fonds, dan wel van de bank als het fonds een onderdeel is van die bank” en wordt „bankgarantie, en” vervangen door „bankgarantie van het fonds, dan wel van de bank als het fonds een onderdeel is van die bank; en”.

Artikel II

De Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3.8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt “€ 3,90” vervangen door “€ PM”.

2. In onderdeel b wordt “€ 6,70” vervangen door “€ PM”.

Artikel II, onderdeel A (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De in artikel 3.8, onderdelen a en b, URLB 2011 opgenomen forfaits voor de waarde van maaltijden, onderscheidenlijk huisvesting en inwoning, worden per 1 januari 2025 geïndexeerd met toepassing van de zogenoemde tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 Wet IB 2001.

B.

Aan artikel 8.1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. tegemoetkomingen ingevolge artikel 78gg, eerste lid, van de Participatiewet.

Artikel II, onderdeel B (artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de invoering van artikel 8.1, onderdeel i, URLB 2011 wordt bewerkstelligd dat vaste tegemoetkomingen die worden verstrekt op grond van artikel 78gg van de Participatiewet worden aangemerkt als uitkeringen van publiekrechtelijke aard die buiten aanmerking worden gelaten in het kader van de heffing van andere belastingen of in het kader van andere wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964. Dit leidt ertoe dat de over deze vaste tegemoetkomingen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen plaatsvindt via een zogenoemde eindheffing. Deze eindheffing is verschuldigd door de inhoudingsplichtige, zijnde de uitkerende gemeente. Hierdoor zijn de betreffende gerechtigden tot de vaste tegemoetkomingen zelf geen loon- en inkomstenbelasting en premie voor de volksverzekeringen verschuldigd over de genoemde vaste tegemoetkomingen en behoren deze

vaste tegemoetkomingen ook niet tot het voor de toeslagen en andere inkomensafhankelijke regelingen relevante verzamelinkomen.

C.

In artikel 8.2 wordt "onderdeel e" vervangen door "onderdeel d".

Artikel II, onderdelen C, D en E (artikelen 8.2, 8.4 en 8.4a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In de Eindejaarsregeling 2023 (EJR 2023) zijn wijzigingen opgenomen om in de artikelen 8.2, 8.4 en 8.4a URLB 2011 opgenomen verwijzingen met ingang van 1 januari 2024 aan te passen vanwege de destijds aanvankelijk beoogde invoering in het Belastingplan 2024 (2024) van een nieuw onderdeel in artikel 31a, tweede lid, Wet LB 1964, onder verlettering van een deel van de huidige onderdelen. De betreffende wijziging van artikel 31a, tweede lid, Wet LB 1964 heeft uiteindelijk echter niet plaatsgevonden. De genoemde wijzigingen in de EJR 2023 hebben echter abusievelijk wel plaatsgevonden en worden met deze wijzigingen van de artikelen 8.2, 8.4 en 8.4a URLB 2011 met terugwerkende kracht van 1 januari 2024 teruggedraaid.

D.

In artikel 8.4, eerste lid, wordt "onderdeel g" vervangen door "onderdeel f".

E.

In artikel 8.4a, eerste lid, aanhef, wordt "onderdeel i" vervangen door "onderdeel h".

F.

In artikel 12.3a wordt "2024" vervangen door "2025" en wordt "2,657%" vervangen door "PM".

Artikel II, onderdeel F (artikel 12.3a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.3a URLB 2011 is de marktrente opgenomen die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p, eerste lid, Wet LB 1964 jaarlijks moet worden toegepast. Deze marktrente is het rekenkundig gemiddelde van de U-rendementen over de maanden van het voorafgaande kalenderjaar, zoals deze maandelijks zijn gepubliceerd door het Centrum voor Verzekeringsstatistiek van het Verbond van Verzekeraars. Met de aanpassingen van genoemd artikel 12.3a wordt vastgelegd wat de op deze wijze berekende marktrente voor 2025 is die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting dient te worden toegepast.

G.

De artikelen 26c en 26d vervallen.

Artikel II, onderdeel G (artikelen 26c en 26d van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In de artikelen 26c en 26d URIB 2001 wordt opgesomd in welke gevallen geacht wordt ook aan de dienstbetrekkingseis in artikel 4.17c, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001 te zijn voldaan.

Gelet op het ingevolge de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024 per 1 januari 2025 vervallen van de dienstbetrekkingseis in artikel 4.17c, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001, worden de opsommingen in de artikelen 26c en 26d URIB 2001 per 1 januari 2025 overbodig. Daarom vervallen de artikelen 26c en 26d URIB 2001 met ingang van die datum.

Artikel III

In de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990 wordt artikel 5 als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "onderdeel g" vervangen door "onderdeel e".
2. In het tweede lid wordt "aanvullende" vervangen door "alleenstaande".
3. In het vierde lid wordt "64,06%" vervangen door "PM%" en wordt "25,22%" vervangen door "PM%".
4. In het vijfde lid wordt "58,65%" vervangen door "PM%" en wordt "23,56%" vervangen door "PM%".

Artikel III (artikel 5 van de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990)

In artikel 5, eerste lid, RLPT 1990 wordt sinds 1 januari 2020 per abuis verwezen naar een onjuist onderdeel. Met deze wijziging wordt dit gecorrigeerd. Deze wijziging heeft terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020.

De tweede wijziging van artikel 5, tweede lid, RLPT 1990 betreft de vervanging van de terminologie 'de aanvullende ouderenkorting' door 'de alleenstaande ouderenkorting'. Deze wijziging wordt doorgevoerd om de terminologie in lijn te brengen met artikel 22c Wet LB 1964. Aangezien deze term sinds 2006 wordt gebruikt, wordt de genoemde verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2006 aangepast.

De wijziging van artikel 5, vierde en vijfde lid, RLPT 1990 ziet op een aanpassing van de percentages die moeten worden gehanteerd bij de definitieve berekening van de over bijstandsuitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. Met deze wijziging worden de genoemde percentages aangepast aan de percentages voor de loonbelasting, de premie voor de volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet die met ingang van 1 januari 2025 van toepassing zijn voor het loon dat wordt belast in de eerste tariefschijf.

Artikel IV

De Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "35c, vijfde en twaalfde lid" vervangen door "35c, vijfde en dertiende lid".

Artikel II, onderdelen A, B en C (artikelen 1, 7 en 10 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

Op grond van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024 wordt artikel 35c, tiende tot en met twaalfde lid, SW 1956 met ingang van 1 januari 2025 vernummerd tot artikel 35c, elfde tot en met dertiende lid, SW 1956. De in de artikelen 1, eerste lid, 7, vijfde lid, en 10, achtste lid, URS&E opgenomen verwijzingen naar die leden worden daaraan aangepast.

B.

In artikel 7, vijfde lid, wordt "artikel 35c, tiende lid" vervangen door "artikel 35c, elfde lid".

C.

In artikel 10, achtste lid, wordt "artikel 35c, elfde lid" vervangen door "artikel 35c, twaalfde lid".

Artikel V

De Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "25, negende lid" vervangen door "25b, eerste lid, onderdeel a".

Artikel V, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Artikel 1, eerste lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 vermeldt de delegatiegrondslagen voor de bepalingen in de regeling. De in artikel 1, eerste lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 opgenomen verwijzing naar artikel 25, negende lid, Wet OB 1968 wordt vervangen door een verwijzing naar artikel 25b, eerste lid, onderdeel b, Wet OB 1968 als gevolg van de Wet implementatie Richtlijn kleineondernemersregeling.

B.

In artikel 13, vierde lid, wordt "een aanmelding voor toepassing van de vrijstelling, bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de wet, dan wel van een beëindiging van die vrijstelling" vervangen door "aanvang of beëindiging van de vrijstelling, bedoeld in artikel 25a, eerste of tweede lid, of artikel 25c, eerste lid, van de wet".

Artikel V, onderdeel B (artikel 13 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Ingevolge artikel 13, vierde lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 blijft herziening van in aftrek gebrachte btw achterwege bij een sfeerovergang van en naar de Nederlandse kleineondernemersregeling door een in Nederland gevestigde ondernemer. In het bijzonder regelt dat lid onder meer dat deze ondernemer de in aftrek gebrachte btw ter zake van een investeringsgoed niet herziet, ingeval de herziening het gevolg is van een aanmelding voor of beëindiging van de kleineondernemersregeling in het boekjaar na eerste ingebruikneming en het bedrag ter zake van deze herziening in dat boekjaar niet meer bedraagt dan € 500.

De implementatie van de Richtlijn kleineondernemersregeling noopt tot wijziging van genoemd vierde lid. De wijziging bewerkstelligt dat herziening van in aftrek gebrachte btw door

een in Nederland gevestigde ondernemer ter zake van een investeringsgoed ook achterwege blijft ingeval van herziening na het boekjaar van eerste ingebruikneming door aanvang of beëindiging van de kleineondernemersregeling in een andere EU-lidstaat en het bedrag van de herziening minder bedraagt dan € 500. Dit geldt ook voor de in een andere EU-lidstaat gevestigde ondernemer waarvoor in Nederland de kleineondernemersregeling aanvangt of is beëindigd, met dien verstande dat de maatregel in die situatie alleen ziet op in Nederland in aftrek gebrachte of in aftrek te brengen btw. In dit kader wordt tevens - kort gezegd - 'aanmelding' vervangen door 'aanvang'. Deze omschrijving doet - in algemene zin - meer recht aan de verschillende administratieve procedures die vereist zijn voor toepassing van de kleineondernemersregeling in Nederland of een andere lidstaat (dat wil zeggen melding, voorafgaande kennisgeving en actualisatie van de voorafgaande kennisgeving).

C.

Artikel 23a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt "een factuur" vervangen door "een aangeboden factuur", wordt "een kopie-factuur" vervangen door "kopie-factuur", wordt "een daarmee gelijk te stellen bescheid" vervangen door "daarmee gelijk te stellen bescheid" en vervalt de komma na "kopie-factuur". Voorts wordt "dat, na daartoe te zijn aangeboden," vervangen door "dat voor uitvoer uit de Unie" en wordt na "de Unie" ingevoegd "vanuit Nederland". Ten slotte vervalt "of door een daartoe bevoegde ambtenaar".

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. De validatie van de uitvoer van goederen die in een andere lidstaat zijn aangekocht vindt plaats doordat een factuur, een kopie-factuur of een daarmee gelijk te stellen bescheid, na daartoe te zijn aangeboden voor uitvoer uit de Unie, wordt voorzien van een visum door een daartoe bevoegde ambtenaar.

Artikel V, onderdeel C (artikel 23a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Met de wijzigingen van artikel 23a, derde lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt ervoor gezorgd dat een in Nederland gevestigde leverancier voor het aantonen van de aanspraak op toepassing van het btw-nultarief ter zake van door hem in Nederland aan niet-EU-reizigers geleverde goederen die in de persoonlijke bagage van de niet-EU-reiziger vanuit Nederland de EU worden uitgevoerd altijd moet beschikken over een factuur, kopie-factuur of soortgelijk bescheid dat digitaal voor uitvoer is gevalideerd. Hiermee is het voor de in Nederland gevestigde leverancier niet langer mogelijk om de aanspraak op het btw-nultarief in die situaties aan te tonen door middel van een factuur, kopie-factuur of soortgelijk bescheid dat 'fysiek' voor uitvoer is voorzien van een visum ('afgestempeld'). Met de aldus geïntroduceerde verplichte digitale uitvoer-validatie wordt het voor de Douane en de Belastingdienst mogelijk om gericht en efficiënter de uitvoer van de goederen en daarmee, in voorkomende gevallen, de aanspraak op toepassing van het btw-nultarief door de leverancier te controleren.

Het aan artikel 23a Uitvoeringsbeschikking OB 1968 toe te voegen vierde lid regelt dat de verplichte digitale aanbieding door de niet-EU-reiziger van een factuur, kopie-factuur of soortgelijk bescheid voor het aantonen van uitvoer van goederen uit de EU niet van toepassing is op goederen die in een andere lidstaat zijn aangekocht en door de niet-EU-reiziger in zijn persoonlijke bagage

via Nederland de EU worden uitgevoerd. Voor uitvoer-validatie van dergelijke goederen dient de niet-EU-reiziger die in aanmerking wil komen voor teruggaaf van de btw die hij in de andere lidstaat heeft betaald zich met de betreffende goederen te melden bij de douanebalie op de plaats in Nederland van waaruit hij de EU gaat verlaten ('point of exit'). Indien de Douane de uitvoer door middel van een fysiek visum ('stempel') valideert, kan de niet-EU-reiziger de leverancier in de lidstaat van aankoop van de goederen in staat stellen het btw-nultarief toe te passen en daarmee aanspraak maken op teruggaaf van de door hem bij aankoop betaalde btw. De eventuele toepassing van het btw-nultarief door de leverancier en de mogelijk daaruit voortvloeiende teruggaaf van btw aan de niet-EU-reiziger zijn verder de aangelegenheid van de betreffende lidstaat.

D.

Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25

Het bedrag, bedoeld in artikel 25b, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bedraagt € 2.200.

Artikel V, onderdeel D (artikel 25 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

De Wet implementatie Richtlijn kleineondernemersregeling introduceert met artikel 25b, eerste lid, Wet OB 1968 een administratieve vereenvoudiging voor bepaalde in Nederland gevestigde zeer kleine ondernemers die uitsluitend in Nederland gebruikmaken van de kleineondernemersregeling. Ingevolge artikel 25b, eerste lid, onderdeel a, Wet OB 1968 is deze regeling enkel toegankelijk voor ondernemers met een bepaalde maximale jaaromzet in Nederland. Het ingevolge de onderhavige ministeriële regeling op te nemen nieuwe artikel 25 Uitvoeringsbeschikking OB 1968 stelt deze maximale jaaromzet in Nederland per 1 januari 2025 vast op € 2.200.

E.

In bijlage I wordt voor de goederenomschrijving met de vermelding van post 0714 een goederenomschrijving ingevoegd, luidende:

Onbewerkte kaas bestemd voor verwerking: foliekaas en natuurkaas ex 0406 90.

Artikel V, onderdeel E (bijlage I van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Bijlage I Uitvoeringsbeschikking OB 1968 heeft betrekking op goederen die onder de regeling voor niet-plaatsgebonden btw-entrepots vallen. Op grond van tabel II, onderdeel a, post 8, onder a, behorende bij de Wet OB 1968 in samenhang met artikel 36b Uitvoeringsbeschikking OB 1968 kunnen deze goederen onder voorwaarden tegen het btw-nultarief worden verhandeld. Het betreft in genoemde bijlage I goederen die internationaal veel worden verhandeld en die zonder nadere be- of verwerking niet in de particuliere verbruikssfeer kunnen worden gebracht. Op verzoek van het betrokken bedrijfsleven wordt bijlage I Uitvoeringsbeschikking OB 1968 uitgebreid met het goed 'Onbewerkte kaas bestemd voor verwerking: foliekaas en natuurkaas (GN-post ex 0406 90)'.

Artikel VI

De Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 wordt met ingang van 1 januari 2026 als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. investeringsdiensten waarvan de vergoeding ten minste € 30.000 bedraagt.

2. In het derde lid wordt "de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde roerende zaken" vervangen door "de roerende zaken, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, en de investeringsdiensten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c," en wordt na "het goed" ingevoegd "of de investeringsdienst".

Artikel VI, onderdelen A en B (artikelen 13 en 13a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Aan artikel 13, eerste lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt een nieuw onderdeel (onderdeel c) toegevoegd. Daarin wordt geregeld dat investeringsdiensten die de in genoemd onderdeel c vastgelegde drempel overschrijden voor de toepassing van de aftrek afzonderlijk in aanmerking worden genomen. Daarbij is gekozen voor investeringsdiensten die vergelijkbare kenmerken vertonen als investeringsgoederen.

Aan de hand van een tweestapsbeoordeling kan worden bepaald of sprake is van een investeringsdienst in de zin van artikel 13, eerste lid, onderdeel c, Uitvoeringsbeschikking OB 1968.

Stap 1: bepaalde diensten aan onroerende zaken

Diensten die geen diensten zijn in de zin van artikel 2a, onderdeel y, Wet OB 1968 vallen niet onder de werking van de voorgestelde maatregel. Daarom dient allereerst te worden getoetst of de te beoordelen dienst onder de definitie van het eerder genoemde artikel valt. Voor een toelichting bij deze definitie verwijzen wij naar de toelichting die is opgenomen in de memorie van toelichting bij het eerdergenoemde artikel, maar kort samengevat is sprake van een dergelijke dienst als het een dienst betreft die wordt geduid als een investeringsgoed omdat deze de kenmerken daarvan heeft. Kenmerkend voor investeringsgoederen zijn dat deze een duurzaam karakter dragen (meerjarig dienen). Het betreft dan diensten aan onroerende zaken, zoals het vernieuwen, vergroten, herstellen of vervangen en onderhouden van deze zaken. Ook met de verbouwing samenhangende sloopwerkzaamheden vallen hieronder.

Stap 2: ten minste € 30.000

De tweede toets om te bepalen of er sprake is van investeringsdiensten in de zin van artikel 13, eerste lid, onderdeel c, Uitvoeringsbeschikking OB 1968, is de beoordeling of de vergoeding voor deze diensten de drempel van € 30.000 overschrijdt. Zoals vermeld is dit drempelbedrag bedoeld om het toepassingsbereik van de maatregel te beperken en daardoor de administratieve lasten voor ondernemers zo beperkt mogelijk te houden. Het drempelbedrag

voorkomt dat ook diensten met relatief geringe vergoeding die een onroerende zaak toch over meerdere jaren dienen ook onder de reikwijdte van de maatregel vallen.

De herziening na ingebruikname van de dienst aan onroerende zaken

In artikel 13, derde lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt de herziening van de in artikel 13, eerste lid, onderdeel c, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 bedoelde investeringsdiensten geregeld. Er geldt een herzieningstermijn van (effectief) vijf boekjaren die begint te lopen in het boekjaar waarin deze dienst in gebruik wordt genomen.³ Voor wat betreft het moment waarop de dienst in gebruik wordt genomen wordt opgemerkt dat dit een bestaand leerstuk is (zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid, van de Wet OB 1968). Zowel het bedrijfsleven als de Belastingdienst heeft hier dus al ervaring mee. Desalniettemin blijkt uit de internetconsultatie dat een verdere verduidelijking op prijs wordt gesteld. Bij de eerste ingebruikneming gaat het om het feitelijk voor het eerst en op duurzame wijze gebruikmaken van de dienst in overeenstemming met de objectieve bestemming daarvan. Incidenteel of tijdelijk gebruik van een dienst voor andere doeleinden dan de objectieve bestemming vormt geen eerste ingebruikneming. Het moment van ingebruikname van de investeringsdienst zal in de regel samenvallen met het moment waarop de dienst wordt afgerond. Dat is het moment dat het afgesproken werk is voltooid en de opdrachtgever het werk heeft aanvaard.⁴ Het boekjaar waarin de investeringsdienst in gebruik wordt genomen, geldt als het eerste boekjaar van de vijfjarige herzieningstermijn. De herziening vindt vervolgens ook plaats in de vier boekjaren volgende op dat boekjaar en geschiedt telkens voor een vijfde gedeelte van de voorbelasting die drukt op de betreffende investeringsdienst.⁵

Voorbeeld 1

Een ondernemer koopt een kantoorgebouw aan waarvan de eerste ingebruikname 20 jaar geleden al heeft plaatsgevonden. In het boekjaar van de levering sluit de ondernemer met de aannemer een overeenkomst inhoudende dat het kantoorgebouw wordt verbouwd tot 50 appartementen die elk een zelfstandige onroerende zaak voor de btw (gaan) vormen. Er is geen sprake van vervaardiging.

De vergoeding voor de verbouwing van het gehele kantoorgebouw bedraagt € 5.000.000, waarover € 1.050.000 btw (21%) verschuldigd is. De btw op de verbouwingskosten wordt volledig in aftrek gebracht omdat de ondernemer de appartementen btw-belast gaat verhuren (verhuur als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, Wet OB 1968).

De herzieningstermijn vangt aan in het boekjaar van de ingebruikname van de dienst aan onroerende zaken. In dat boekjaar worden alle appartementen uitsluitend gebruikt voor aftrekgerechtigde prestaties. In het tweede boekjaar worden alle appartementen uitsluitend gebruikt voor btw-vrijgestelde prestaties (vrijgestelde verhuur).

Uitwerking

³ Ter verduidelijking wordt opgemerkt dat uit de systematiek van de wet- en regelgeving volgt dat de dienst zélf wordt getoetst, ongeacht het aantal onroerende zaken waarop de betreffende dienst betrekking heeft. Voor de beoordeling of sprake is van één of meerdere diensten is de contractuele werkelijkheid in principe leidend. Dit kan anders zijn als er sprake is van misbruik van recht, bijvoorbeeld wanneer kunstmatig bepaalde dienstverlening wordt 'opgeknipt' in losse facturen onder het drempelbedrag om toepassing van de maatregel te voorkomen.

⁴ Ook voor doorlopende diensten geldt dat deze, om onder de maatregel te kunnen vallen, moeten kwalificeren als een investeringsdienst die de drempel overschrijdt. Het moet dan dus in elk geval gaan om diensten die een onroerende zaak meerjarig dienen. Dit zal niet snel het geval zijn. Is wel sprake van een doorlopende dienst die onder de werking van de maatregel valt dan wordt deze geacht ten minste eenmaal per jaar te zijn verricht.

⁵ Ter verduidelijking wordt opgemerkt dat leegstand als zodanig en zonder méér geen wijziging van het gebruik oplevert die aanleiding zou kunnen zijn tot herziening.

De dienstverlening omvat het vernieuwen van een onroerende zaak en dient daarmee (evident) de onroerende zaak meerjarig (stap 1). De vergoeding voor deze dienst bedraagt € 5.000.000 exclusief btw en overschrijdt daarmee het drempelbedrag van € 30.000 (stap 2). Deze dienst kwalificeert daarmee als een investeringsdienst waarop de herzieningstermijn van (effectief) vijf boekjaren van toepassing is (artikel 13, vierde lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968).

In het eerste boekjaar van de herzieningstermijn is uitsluitend sprake van gebruik voor btw-belaste prestaties. De op de verbouwing drukkende btw is terecht in aftrek gebracht en in dat jaar vindt geen herziening van de in aftrek gebrachte btw plaats.

In het tweede boekjaar van de herzieningstermijn is uitsluitend sprake van btw-vrijgesteld gebruik.⁶ Dit betekent dat over dat boekjaar herziening plaatsvindt van een vijfde gedeelte van de in aftrek gebrachte btw. De totale btw bedraagt € 1.050.000 (21% van € 5.000.000). Een vijfde daarvan bedraagt € 210.000. De herziening bedraagt over het tweede boekjaar van de herzieningstermijn derhalve € 210.000.

Artikel 13a Uitvoeringsbeschikking OB 1968 regelt dat een eenmalige herziening plaatsvindt op het moment dat een (onroerend) goed als bedoeld in artikel 13 Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt geleverd. De uitbreiding van de werkingssfeer van artikel 13 Uitvoeringsbeschikking OB 1968 met de bedoelde investeringsdiensten maakt het noodzakelijk om ook artikel 13a Uitvoeringsbeschikking OB 1968 aan te passen. Deze aanpassing heeft tot gevolg dat voor de in gebruik genomen investeringsdiensten het belastingregime van toepassing is dat geldt voor de levering van de onroerende zaak. Daarbij is denkbaar dat de herzieningstermijn op de onroerende zaak zelf al is verstreken, maar de herzieningstermijn op de bijbehorende dienst aan onroerende zaken nog niet. In dat geval wordt alleen de in aftrek gebrachte voorbelasting die drukt op de betreffende dienst herzien.

Voorbeeld 2

De appartementen in het in voorbeeld 1 bedoelde pand worden op 1 januari van het derde boekjaar btw-vrijgesteld geleverd aan de afzonderlijke huurders.

Uitwerking

Op 1 januari van het derde boekjaar wordt het appartementengebouw verkocht. Vanaf het moment van levering tot het einde van de herzieningstermijn (drie boekjaren) wordt de dienst geacht te zijn gebruikt voor handelingen waarvoor geen recht op aftrek bestaat (artikel 13a, eerste lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968). In het eerste tijdvak van het derde boekjaar wordt de btw herzien die toerekenbaar is aan in totaal drie van de vijf boekjaren van de herzieningstermijn (artikel 13a, tweede lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968). Tezamen bedraagt dit € 630.000.⁷ Dat de tienjarige herzieningstermijn op de onroerende zaak zelf is verlopen doet hier niet aan af.

Overgangstermijn

De wijzigingen in de artikelen 13 en 13a Uitvoeringsbeschikking OB 1968 treden in werking met ingang van 1 januari 2026. Dat betekent dat de hier bedoelde investeringsdiensten die vanaf 1 januari 2026 in gebruik worden genomen onder de werking van de nieuwe maatregel vallen. Als

⁶ Bij gebruik voor zowel aftrekgerechtigde als vrijgestelde prestaties vindt herziening plaats conform de gebruikelijke pro rata berekening. Zie artikel 15, zesde lid, Wet OB 1968 en artikel 11 Uitvoeringsbeschikking OB 1968.

⁷ Per appartement bedraagt dit (uitgaande van gelijke gebruiksverhoudingen bijvoorbeeld op basis van m² of m³) € 12.600 (een vijfde van € 21.000, maal drie [jaar]). Dit is echter eerst relevant als niet alle appartementen worden verkocht. Als bijvoorbeeld 1 of 2 appartementen zouden worden verkocht wordt slechts 1/50e of 2/50e (uitgaande van gelijke gebruiksverhoudingen bijvoorbeeld op basis van m² of m³) van de btw drukkende op de investeringsdienst voor de openstaande termijnen in één keer herzien.

deze investeringsdiensten vóór 1 januari 2026 in gebruik worden genomen, vallen zij niet onder de werking van de maatregel.

B.

Artikel 13a, eerste lid, aanhef, komt te luiden:

1. In geval van levering door de ondernemer van de goederen, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdelen a en b, binnen de termijn waarin de aftrek voor het goed of de aan het goed verrichte investeringsdienst, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel c, wordt herzien, is artikel 13, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing. Daarbij wordt de ondernemer geacht tot het einde van elk van die termijnen het gebruik van het goed, onderscheidenlijk de dienst, voor bedrijfsdoeleinden voort te zetten uitsluitend ten behoeve van:.

Artikel VII

De Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "23, vierde lid" vervangen door "23, vijfde lid", vervalt "66, achtste lid," en wordt "27, derde lid" vervangen door "27, vierde lid".

2. Het tweede lid, onderdeel c, vervalt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel b door een punt.

Artikel VII, onderdeel A (artikel 1, eerste lid, en tweede lid, onderdeel c, van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

In artikel 1, eerste lid, Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag (URbm) wordt verwezen naar de delegatiegrondslagen voor deze regeling.

Met ingang van PM datum is bij artikel IX van Overige fiscale maatregelen 2020 artikel 23, vierde lid, Wbm vernummerd naar artikel 23, vijfde lid, Wbm. Abusievelijk is destijds verzuimd deze delegatiegrondslag in de URbm aan te passen. Dit wordt nu rechtgezet.

Met ingang van 1 januari 2023 is artikel 66 Wbm ingevolge artikel XXIIA, onderdeel C, van het Belastingplan 2022 komen te vervallen en kan dit artikel daardoor niet langer als delegatiegrondslag dienen. Reden om de verwijzing naar artikel 66, achtste lid, Wbm te laten vervallen.

Omdat er per 1 januari 2025 een vernummering van het derde tot het vierde lid van artikel 27 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag wordt doorgevoerd, wordt de verwijzing naar dat lid aangepast.

In artikel 1, tweede lid, onderdeel c, URbm is een verwijzing opgenomen naar het begrip voor de zogenoemde EAN-code, bedoeld in artikel 1, onderdeel f, van de Regeling afnemers en monitoring Elektriciteitswet 1998 en Gaswet. Deze begripsbepaling met dezelfde verwijzing is ook opgenomen in artikel 47 van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) – meer specifiek in het eerste lid, onderdeel ac – dat de voor de energiebelasting relevante begripsbepalingen bevat die ook gelden voor de URbm. Het is daarom niet nodig dat de URbm ook een begripsbepaling bevat.

Daarom wordt voorgesteld de begripsbepaling in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, van de URbm te laten vervallen met ingang van 1 januari 2025.

B.

Na artikel 22 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 22a

De administratie, bedoeld in artikel 22, zesde lid, onderdeel a, van het besluit, bevat, ter vaststelling van de hoeveelheid product waarop de vrijstelling, bedoeld in artikel 64, eerste en tweede lid, van de wet, ziet, in ieder geval:

- a. de hoeveelheid door de installatie verbruikt aardgas in Nm³ per maand;
- b. de hoeveelheid door de installatie opgewekte elektriciteit in kWh per maand;
- c. de hoeveelheid invoeding van elektriciteit in kWh op het distributienet per verbruiksperiode.

Artikel VII, onderdeel B (artikel 22a van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

In de energiebelasting is een vrijstelling opgenomen voor de levering of het verbruik van aardgas en elektriciteit die worden gebruikt voor het opwekken van elektriciteit in een installatie met een elektrisch rendement van minimaal 30%. Daarnaast geldt een vrijstelling voor elektriciteit die de verbruiker heeft opgewekt door middel van een installatie voor warmtekrachtkoppeling. In de Wet fiscale klimaatmaatregelen glastuinbouw is geregeld dat deze regelingen worden beperkt met ingang van 1 januari 2025 en dat de 30% rendementseis komt te vervallen.

Voor de berekening van de hoogte van de met ingang van 1 januari 2025 beperkte vrijstelling zijn meetgegevens nodig over het door de installatie verbruikte aardgas, de door de installatie opgewekte elektriciteit in kWh en de totale hoeveelheid invoeding van elektriciteit in kWh op het distributienet voor de exploitant van de installatie. De administratieve vereisten voor de genoemde meetgegevens worden in een nieuw in de URbm op te nemen artikel 22a opgenomen. De grondslag hiervoor is gegeven in artikel 93, tweede lid, Wbm.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat onder aardgas als bedoeld in artikel 22a, onderdeel a, URbm ook wordt verstaan elk product dat direct of indirect is bestemd voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als aardgas. Dit volgt uit artikel 48, tweede lid, Wbm.

C.

Artikel 23 vervalt.

Artikel VII, onderdeel C (artikel 23 (nieuw) van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

De energiebelasting op elektriciteit kende in artikel 66 Wbm een teruggaveregelingsregeling voor energie-intensieve bedrijven. Deze regeling is per 1 januari 2023 vervallen. Artikel 23 URbm betreft de nadere regelgeving ten behoeve van de uitvoering van die regeling en is gebaseerd op het per genoemde datum vervallen artikel 66 Wbm. Daarom voorziet het artikel XIX erin dat artikel 23 URbm met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2023 komt te vervallen.

Artikel VIII

De Algemene douaneregeling wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 7:17 wordt de tabel als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt "€ 6,41" vervangen door "€ 6,94".
2. In onderdeel b wordt "kleinhandelsprijs van soortgelijke producten" vervangen door "kilogram" en wordt "81,02%" vervangen door "het tarief, genoemd in artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de accijns".
3. In onderdeel c wordt "kleinhandelsprijs van soortgelijke producten" vervangen door "1.000 stuks" en wordt "77,71%" vervangen door "het in artikel 35, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns als tweede vermelde bedrag".

Artikel VIII, onderdeel A (artikel 7:17 van de Algemene douaneregeling)

Artikel 7:17 Adr wordt geactualiseerd naar de huidige accijnstarieven. Daartoe worden nieuwe tarieven voor het berekenen van accijns, voor overige alcoholhoudende dranken, rooktabak en sigaretten die in kleine zendingen of als reizigersbagage in Nederland worden ingevoerd en waarvoor geen vrijstelling van accijns kan worden verleend, vastgesteld. Voor rooktabak en sigaretten wordt dat gedaan door aan te sluiten bij artikel 35 van de Wet op de accijns (WA), waarin de tarieven voor rooktabak en sigaretten zijn opgenomen.

Voor tabaksproducten is het forfaitaire accijnstarief uitgedrukt als een percentage van de kleinhandelsprijs van soortgelijke producten. Bij invoer van bijvoorbeeld een pakje sigaretten zal daarom worden nagegaan wat de prijs van dat pakje of van een vergelijkbaar pakje in Nederland kost. De gemakkelijkste manier voor de Douane om de vergelijkbare prijs na te gaan is door daarvoor op internet op webshops naar soortgelijke producten te zoeken. Inmiddels is het sinds 1 juli 2023 verboden om tabaksproducten op afstand te verkopen.⁸ Ook is het reclame maken voor deze producten, waaronder het tonen ervan op websites, verboden.⁹ De producten zijn dus niet meer op Nederlandse websites te vinden. Daardoor is bij invoer van tabaksproducten niet langer gemakkelijk te bepalen wat een vergelijkbaar pakje in Nederland kost. De wijziging van artikel 7:17 Adr strekt ertoe het accijnstarief voor rooktabak en sigaretten in de tabel die in dat artikel is opgenomen, met ingang van 1 januari 2025 te laten aansluiten bij de relevante in de WA opgenomen tarieven waardoor de tarieven van toepassing zijn die voor rooktabak en voor sigaretten gelden vanaf 1 april 2024¹⁰, en het accijnstarief in de genoemde tabel niet meer vast te stellen op basis van de kleinhandelsprijs van een vergelijkbaar pakje in Nederland. Daartoe wordt in de tabel een verwijzing opgenomen naar de relevante tarieven die zijn genoemd in artikel 35 WA, zodat vanaf 1 januari 2025 altijd die accijnstarieven gelden. Het accijnstarief voor sigaretten die worden ingevoerd, en rooktabak dat wordt ingevoerd, als kleine zending of reizigersbagage is op die manier altijd actueel. Ook strekt de wijziging ertoe het forfaitaire tarief voor overige

⁸ Artikel 9a van de Tabaks- en Rookwarenwet en artikel 5.5 van het Tabaks- en Rookwarenbesluit.

⁹ Artikel 5 van de Tabaks- en Rookwarenwet.

¹⁰ Artikel 35 WA.

alcoholhoudende producten, vanwege de accijnsverhoging per 1 januari 2024, te actualiseren naar € 6,94 per liter.

Artikel IX

De Uitvoeringsregeling accijns wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1 vervalt "84a, zesde lid, 84b, vijfde lid,".

Artikel IX, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling accijns)

In verband met het per 1 januari 2025 vervallen van de artikelen 84a en 84b WA op grond van OFM 2025 wordt de verwijzing naar artikel 84a, zesde lid, WA en artikel 84b, vijfde lid, WA in artikel 1 URA verwijderd.

B.

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

In deze regeling wordt verstaan onder:

- ARC: de unieke administratieve referentiecode die door de inspecteur of de bevoegde autoriteiten van een lidstaat is toegekend aan het e-AD, bedoeld in artikel 20, derde lid, van de Richtlijn;
- besluit: het Uitvoeringsbesluit accijns;
- Richtlijn: Richtlijn 2020/262 van de Raad van 19 december 2019 houdende een algemene regeling inzake accijns (PbEU 2020, L 58);
- VARC: de unieke vereenvoudigde administratieve referentiecode die door de inspecteur of de bevoegde autoriteiten van een lidstaat is toegekend aan het e-VAD, bedoeld in artikel 36, tweede lid, van de Richtlijn;
- wet: de Wet op de accijns.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling accijns)

In artikel 2 worden de definities van de administratieve referentie code (ARC) en de vereenvoudigd administratieve referentie code (VARC) alsmede een daarmee verband houdende definitiebepaling opgenomen ten behoeve van de wijziging van artikel 54, derde lid, URA, zoals opgenomen in artikel IX, onderdeel E. Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om de vormgeving van het artikel gelijk te trekken met artikel 1a WA en artikel 1a UBA en daarmee ook nader in overeenstemming met de Aanwijzingen voor de regelgeving te brengen.

C.

Na artikel 3 wordt in afdeling 2 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3bisa

1. Als uitslag tot verbruik wordt niet aangemerkt het gedeeltelijke verlies als gevolg van de aard van de goederen, bedoeld in de artikelen 2, achtste lid, en 3, vierde lid, van de wet, dat zich

voordoet tijdens het vervoer van minerale oliën en ethylalcohol per tankwagen of tanker in hoeveelheden van ten minste 5.000 liter of kilogram per soort accijnsgoed, voor zover het verlies niet hoger is dan de volgende vastgestelde verliesnormen:

- lichte olie: 0,3%;
- halfzware olie: 0,2%;
- gasolie: 0,2%;
- zware stookolie: 0,4%;
- vloeibaar gemaakt petroleumgas: 1%;
- ethylalcohol: 0,3%.

2. In afwijking van het eerste lid geldt voor het gedeeltelijke verlies dat zich voordoet tijdens het vervoer over zee per tanker, in hoeveelheden van ten minste 150.000 liter of kilogram, een norm van 1% voor vloeibaar gemaakt petroleumgas en 0,4% voor alle andere minerale oliën en ethylalcohol.

3. Het gedeeltelijke verlies, bedoeld in het eerste lid:

a. is ontstaan door meetonnauwkeurigheden, ladingresten of verdamping van het accijnsgoed;

b. is niet ontstaan door fraude of een onregelmatigheid tijdens het vervoer.

4. Bij ontvangst van de accijnsgoederen tekent de geadresseerde de werkelijk ontvangen hoeveelheid en de minderbevonden hoeveelheid accijnsgoederen aan in de administratie van de ontvanger alsmede in het bericht van ontvangst of op de maandverklaring.

5. Ingeval het daadwerkelijke verlies groter is dan de verliesnorm wordt op het daadwerkelijke verlies de verliesnorm in mindering gebracht

6. Ingeval het daadwerkelijke verlies minder is dan de verliesnorm wordt alleen het daadwerkelijke verlies niet als uitslag tot verbruik aangemerkt.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 3bisa van de Uitvoeringsregeling accijns)

Op grond van de artikelen 2, achtste lid, en 3, vierde lid, WA wordt een gedeeltelijk verlies als gevolg van de aard van de goederen, dat zich voordoet wanneer de goederen onder een accijnsschorsingsregeling of veraccijnst worden overgebracht tussen de lidstaten van de Europese Unie (EU), niet aangemerkt als uitslag tot verbruik voor zover het verlies onder de vastgestelde verliesnorm voor een gedeeltelijk verlies van accijnsgoederen valt, tenzij er een gegronde reden is om te vermoeden dat er sprake is van fraude of een onregelmatigheid. In de artikelen 2, elfde lid, en 3, vijfde lid, WA is geregeld dat bij ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld ten behoeve van de uitvoering van die artikelen. Thans zijn de verliesnormen opgenomen in beleidsregel 5.8 van de Beleidsregels accijnswetgeving.¹¹ Daar horen ze eigenlijk niet thuis; daarom is ervoor gekozen deze verliesnormen op grond van de gedelegeerde bevoegdheid alsnog op te nemen in de Uitvoeringsregeling accijns (URA), in het nieuwe artikel 3bisa van die regeling. Hiermee worden geen inhoudelijke wijzigingen beoogd.

De accijnsgoederen waarvoor een verliesnorm is opgenomen betreffen goederen die naar hun aard te maken kunnen krijgen met gedeeltelijk verlies. Goederen waarover het gaat zijn minerale oliën en ethylalcohol die per bulk worden vervoerd (zie artikel 3bisa, eerste lid, aanhef, en

¹¹ Beleidsbesluit van de Staatssecretaris van Financiën van 11 maart 2023, houdende beleidsregels accijnswetgeving (Stcrt. 2023, 11419).

tweede lid, URA). Het gedeeltelijke verlies moet zijn ontstaan door meetonnauwkeurigheden, ladingresten of verdamping. Artikel 3bisa URA ziet niet op goederen die bijvoorbeeld kwijt zijn geraakt of gestolen. Hiervoor wordt verwezen naar het derde lid van artikel 3bisa URA.

Bij ontvangst van de accijnsgoederen tekent de geadresseerde de werkelijk ontvangen hoeveelheid en de minderbevonden hoeveelheid accijnsgoederen aan in de administratie van de ontvanger alsmede in het bericht van ontvangst of op de maandverklaring (artikel 3bisa, vierde lid, URA). Ingeval het daadwerkelijke verlies groter is dan de verliesnorm, wordt op het daadwerkelijke verlies de verliesnorm in mindering gebracht. Bijvoorbeeld: bij een daadwerkelijk verlies van 0,5% en een verliesnorm van 0,3% is accijns verschuldigd over het resterende verschil van 0,2%. Ingeval het daadwerkelijke verlies juist minder is dan de verliesnorm, wordt alleen het daadwerkelijke verlies niet als uitslag tot verbruik aangemerkt. Bijvoorbeeld: bij een daadwerkelijk verlies van 0,1% en een verliesnorm van 0,3% wordt alleen 0,1% niet als uitslag tot verbruik aangemerkt. Hiervoor wordt verwezen naar het vijfde lid, onderscheidenlijk zesde lid, van artikel 3bisa URA.

Dit artikel treedt per 1 januari 2025 in werking. Per diezelfde datum komt beleidsregel 5.8 van de Beleidsregels accijnswetgeving te vervallen.

D.

Artikel 4, eerste lid, komt te luiden:

1. Het van toepassing zijn van het tarief van de accijns, bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet, moet bij de uitslag tot verbruik worden aangetoond door degene die het bier uitslaat tot verbruik.

Artikel IX, onderdeel D (artikel 4 van de Uitvoeringsregeling accijns)

in artikel 4, eerste lid, URA is de verhouding geregeld tot de bepalingen van enkele verordeningen die worden genoemd in artikel 1a UBA. Ten gevolge van het Implementatiebesluit richtlijnen accijns 2023 noemt artikel 1a UBA evenwel vanaf 13 februari 2023 de betreffende verordeningen niet meer. Om die reden wordt de verwijzing naar die verordeningen in artikel 4, eerste lid, URA verwijderd met terugwerkende kracht tot en met 13 februari 2023.

E.

Aan artikel 54, derde lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. indien het (elektronische) bescheid is uitgereikt in een andere lidstaat: het ARC of VARC.

Artikel IX, onderdeel E (artikel 54 van de Uitvoeringsregeling accijns)

Aan artikel 54, derde lid, URA wordt een nieuw onderdeel - onderdeel f - toegevoegd ten behoeve van de verbetering van de mogelijkheden tot controle door de Douane.

Op grond van artikel 80, eerste lid, WA kunnen bij algemene maatregel van bestuur, ter verzekering van de heffing van accijns, regels worden gesteld met betrekking tot het vervoer van accijnsgoederen, het leveren van accijnsgoederen en het voorhanden hebben van accijnsgoederen buiten een accijnsgoederenplaats. Deze regels zijn nu opgenomen in artikel 34 UBA in samenhang met artikel 54 URA. Uit de parlementaire behandeling van artikel 80 WA blijkt dat een, ingevolge

dit artikel toegepast, systeem van herkomstbescheiden het mogelijk moet maken na te gaan of accijnsgoederen die zich bevinden in het zogenoemde vrije verkeer (buiten het toezicht van de Douane), op regelmatige wijze in de heffing van accijns zijn betrokken.¹² Tevens kan uit de parlementaire behandeling worden opgemaakt dat het in ieder geval voor de controleambtenaar mogelijk moet zijn om het controlespoor naar de daadwerkelijke ontvangst en betaling te herleiden.¹³

Ten behoeve van de verbetering van de controlemogelijkheden van de Douane wordt aan artikel 54, derde lid, URA een onderdeel (f) toegevoegd op grond waarvan ingeval het (elektronisch) bescheid, bedoeld in artikel 34, eerste lid, UBA, aan de hand waarvan de herkomst van accijnsgoederen wordt aangetoond, is uitgereikt in een andere lidstaat, de administratieve referentie code (ARC) of de vereenvoudigd administratieve referentie code (VARC) op het (elektronisch) bescheid moet worden vermeld. Met de ARC of VARC is het voor de Douane gemakkelijker de herkomst van de goederen te bepalen zodat kan worden nagegaan of de goederen op regelmatige wijze in de heffing van accijns zijn betrokken.

F.

In artikel 56, onderdeel c, wordt "de Belastingdienst" vervangen door "de Douane".

Artikel IX, onderdelen F en H (artikel 56 en bijlage A.3 van de Uitvoeringsregeling accijns)

Op 11 januari 2020 is besloten om de onderdelen Toeslagen en Douane een zelfstandige positie te geven als directoraat-generaal binnen het ministerie van Financiën, naast het directoraat-generaal van de Belastingdienst waar zij tot dan toe deel van uitmaakten.¹⁴ Naar aanleiding van deze ontvlechting is het Douane Laboratorium per 1 januari 2021 onderdeel geworden van het directoraat-generaal Douane; artikel 56, derde lid, en bijlage A.3, eerste lid, URA worden met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2021 hiermee in overeenstemming gebracht.

G.

Hoofdstuk V, afdeling 2a, vervalt.

Artikel IX, onderdeel G (artikelen 56a en 56b van de Uitvoeringsregeling accijns)

De artikelen 56a en 56b URA betreffen een uitwerking van hetgeen is opgenomen in de artikelen 84a, zesde lid, WA en artikel 84b, vijfde lid, WA. In verband met het vervallen van de artikelen 84a en 84b WA per 1 januari 2025 ingevolge OFM 2025 komt ook hoofdstuk V, afdeling 2a, URA - bestaande uit de artikelen 56a en 56b URA - met ingang van die datum te vervallen.

H.

In bijlage A.3, eerste lid, wordt "de Belastingdienst" vervangen door "de Douane".

I.

Artikel 18 wordt als volgt gewijzigd:

¹² Kamerstukken II 1989/90, 21368, nr. 3 en Kamerstukken II 1989/90, 21368, nr. 7.

¹³ Kamerstukken II 1992/93, 22697, nr. 8.

¹⁴ Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 588.

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a. NAVO-statusverdrag: het op 19 juni 1951 te Londen tot stand gekomen Verdrag tussen de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag, nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten (Trb. 1951, 114);
 - b. Hoofdkwartierenprotocol: het op 28 augustus 1952 te Parijs tot stand gekomen Protocol bij het op 19 juni 1951 te Londen gesloten Verdrag tussen de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantische Verdrag – nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten – nopens de rechtspositie van internationale militaire hoofdkwartieren, ingesteld uit hoofde van het Noord-Atlantisch Verdrag (Trb. 1953, 11);
 - c. gezinslid:
 - 1°. een inwonende persoon als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol;
 - 2°. een niet-inwonend kind als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol dat afhankelijk is van een lid van een krijgsmacht of civiele dienst voor zijn onderhoud, voor zover dat kind zich op Nederlands grondgebied bevindt;
 - 3°. een niet-inwonende partner als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol, voor zover die partner zich op Nederlands grondgebied bevindt;
 - 4°. een persoon voor wie een NAVO-strijdkracht (Delegatieleider) verklaart dat deze de status heeft van 'afgeleide NAVO-statusgerechtigde' of 'afgeleide Paris Protocol-gerechtigde';
 - 5°. een partner als bedoeld in artikel 5a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel IX, onderdeel I, en artikel X, onderdeel A (artikelen 18 van de Uitvoeringsregeling accijns en 10 van de Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Per 1 april 2018 zijn de Algemene douaneregeling (Adr), de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994) en de URA gewijzigd om de werking van de geldende verdragen ten aanzien van bepaalde fiscale privileges die gelden voor buitenlandse NAVO-strijdkrachten en de personeelsleden van die strijdkrachten die voor de dienstuitoefening in Nederland zijn gestationeerd, te codificeren. Uitgangspunt van de codificatie was dat in beginsel de op 1 april 2018 bestaande fiscale privileges op basis van de geldende verdragen, gehandhaafd zouden blijven. Bij die codificatie is per abuis niet opgenomen dat de bedoelde gezinsleden dienen in te wonen bij de NAVO-statusgerechtigden, dan wel zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden, met dien verstande dat niet-inwonende kinderen eveneens afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde. In de Adr en de UR AWR is dit alsnog geregeld via de Eindejaarsregeling 2023.¹⁵ Met de voorliggende wijziging wordt dit ook in de URA en de URVAD geregeld. Wat betreft de toepassing en uitleg van het begrip gezinslid wordt een-op-een aangesloten bij het begrip gezinslid zoals dat in de Adr en de UR AWR 1994 reeds wordt toegepast.

¹⁵ Stcrt. 2023, 34571.

Door in de tekst van de URA en de URVAD op te nemen dat een partner dan wel een kind van een lid van de krijgsmacht dan wel de civiele dienst kwalificeert als gezinslid voor zover zij zich op Nederlands grondgebied bevinden, is bedoeld de bestaande uitvoeringspraktijk te codificeren dat deze gezinsleden recht hebben op bestaande fiscale privileges wanneer zij zich op Nederlands grondgebied bevinden.

Artikel X

De Uitvoeringsregeling verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a. NAVO-statusverdrag: het op 19 juni 1951 te Londen tot stand gekomen Verdrag tussen de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag, nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten (Trb. 1951, 114);

b. Hoofdkwartierenprotocol: het op 28 augustus 1952 te Parijs tot stand gekomen Protocol bij het op 19 juni 1951 te Londen gesloten Verdrag tussen de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantische Verdrag – nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten – nopens de rechtspositie van internationale militaire hoofdkwartieren, ingesteld uit hoofde van het Noord-Atlantisch Verdrag (Trb. 1953, 11);

c. gezinslid:

1°. een inwonende persoon als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol;

2°. een niet-inwonend kind als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol dat afhankelijk is van een lid van een krijgsmacht of civiele dienst voor zijn onderhoud, voor zover dat kind zich op Nederlands grondgebied bevindt;

3°. een niet-inwonende partner als bedoeld in artikel I, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het NAVO-Statusverdrag of als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Hoofdkwartierenprotocol, voor zover die partner zich op Nederlands grondgebied bevindt;

4°. een persoon voor wie een NAVO-strijdkracht (Delegatieleider) verklaart dat deze de status heeft van 'afgeleide NAVO-statusgerechtigde' of 'afgeleide Paris Protocol-gerechtigde';

5°. een partner als bedoeld in artikel 5a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel XI

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het opschrift wordt "Hardheidsclausule" vervangen door "Vermogenstoetsuitzonderingen".
2. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. In de aanhef wordt na "artikel 7, derde en vierde lid van de wet" ingevoegd ", artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid van de Wet op het kindgebonden budget" en wordt "een tegemoetkoming" vervangen door "huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget,".
 - b. In onderdeel b vervalt subonderdeel 19°.
3. Het vierde lid vervalt, onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot vierde en vijfde lid.
4. Het vijfde lid (nieuw) vervalt.

Artikel XI, onderdelen A, B, C en F (artikelen 9, 9bis, 9quater, 9quinquies, 9sexies, 9septies en 9octies van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Deze onderdelen regelen enkele technische wijzigingen in de UR Awir. Met deze wijzigingen zijn geen inhoudelijke wijzigingen beoogd.

In artikel 9 UR Awir worden de vermogenstoetsuitzonderingen die niet van tijdelijke aard zijn geregeld. Voorheen luidde het opschrift van dit artikel 'Hardheidsclausule'. Vermogenstoetsuitzonderingen zijn een uitwerking van de hardheidsclausule genoemd in artikel 47, tweede lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). Om verwarring te voorkomen met de algemene hardheidsclausule opgenomen in artikel 47, eerste lid, Awir, wordt het opschrift vervangen en wordt expliciet aangeduid dat in deze bepaling de vermogenstoetsuitzonderingen zijn geregeld.

Tevens wordt in artikel 9, eerste lid, UR Awir opgenomen dat vermogenstoetsuitzonderingen zien op aanvragen voor zorgtoeslag en kindgebonden budget, wat voorheen was opgenomen in artikel 9, zesde lid, UR Awir. Hiermee wordt de tekst van artikel 9 UR Awir in overeenstemming gebracht met de overige artikelen in de UR Awir waarin vermogenstoetsuitzonderingen zijn opgenomen.

In de artikelen 9bis, 9quater, 9quinquies, 9sexies, 9septies en 9octies UR Awir wordt het gebruik van de term 'overgangsrecht' vervangen door de term 'tijdelijke vermogenstoetsuitzondering'. Aangezien deze artikelen geen relatie tussen een oude en nieuwe rechtssituatie regelen, is de term 'overgangsrecht' bij nader inzien niet gepast en wordt nu voor een duidelijkere term gekozen. Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat de in die artikelen geregelde uitzonderingen zich onderscheiden van de uitzonderingen genoemd in artikel 9 UR Awir vanwege de tijdelijke aard van de daarin geregelde uitzonderingen.

In artikel 9bis vervalt het bedrag van de eenmalige uitkering voor zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten. Ten tijde van de invoering van deze regeling bedroeg deze financiële ondersteuning € 15.000. Per 2024 is deze uitkering verhoogd. Om ervoor te zorgen dat de gehele uitkering van de vermogenstoets uitgezonderd blijft, wordt de hoogte van het bedrag uit de regeling geschrapt.

In artikel 9novies UR Awir wordt de term 'vermogenstoets' gewijzigd in 'vermogenstoetsuitzondering' ten behoeve van de consistentie met andere artikelen. Dit artikel betreft wel overgangsrecht, aangezien een andere termijn geldt voor de uitzondering op basis van het moment van uitkeren. Voor vergoedingen toegekend vóór 1 januari 2024 geldt geen termijn, voor vergoedingen toegekend na 1 januari 2024 geldt de tienjaarstermijn zoals genoemd in artikel 9novies, tweede lid, UR Awir.

B.

In de artikelen 9bis, 9quater, 9quinquies, 9sexies, 9septies en 9octies wordt in het opschrift "Overgangsrecht vermogenstoets" telkens vervangen door "Tijdelijke vermogenstoetsuitzondering".

C.

In artikel 9bis, eerste lid, vervalt "van €15.000".

D.

Artikel 9ter komt te luiden:

Artikel 9ter. Tijdelijke vermogenstoetsuitzondering tegemoetkoming TSB-regeling en TNS-regeling

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zou worden verminderd met de waarde van een bezitting als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting die is verkregen als gevolg van tegemoetkomingen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten of de Regeling tegemoetkoming niet-loondienstgerelateerde slachtoffers van mesothelioom en asbestose.

2. Het verzoek kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag of kindgebonden budget over de eerste tien berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting werd verkregen.

3. Het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren waarop het verzoek ingevolge het tweede lid betrekking kan hebben.

Artikel XI, onderdeel D (artikelen 9 en 9ter van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

De uitzondering die in artikel 9ter UR Awir is geregeld ziet op het uitzonderen van bedragen die waren uitgekeerd in het kader van de herstelactie kindgebonden budget. Deze uitzondering gold enkel voor het berekeningsjaar volgend op het kalenderjaar waarin die uitbetaling is ontvangen. Aangezien de laatste uitbetalingen in het kader van deze actie in 2023 zijn uitgekeerd, vervalt deze uitzondering van rechtswege.

De tijdelijke vermogenstoetsuitzondering voor tegemoetkomingen ontvangen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten wordt verplaatst van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, subonderdeel 19, UR Awir naar artikel 9ter UR Awir. Deze uitzondering is van tijdelijke aard, waardoor deze niet past in de lijst van artikel 9 UR Awir, waarin de permanente vermogenstoetsuitzonderingen geregeld zijn. Daarom komt ook artikel 9, vierde lid, UR Awir, te vervallen, aangezien daarin de tijdelijke aard van deze uitzondering was opgenomen. Tevens wordt de reikwijdte van deze uitzondering uitgebreid met tegemoetkomingen ontvangen op grond van de Regeling tegemoetkoming niet-loondienstgerelateerde slachtoffers van mesothelioom en asbestose. Hiermee wordt de reikwijdte van deze uitzondering in lijn gebracht met de soortgelijke uitzondering onder de Participatiewet. In de uitvoering werden tegemoetkomingen op grond van deze regeling tevens al meegenomen als grond voor een vermogenstoetsuitzondering.

E.

Artikel 9quater, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel f wordt "artikel 2.14, eerste lid" vervangen door "artikel 2.14h, eerste of derde lid".
2. Er wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - p. een toegekend bedrag als bedoeld in artikel 2.9a, artikel 2.9b, artikel 2.14c, eerste lid, artikel 2.14d, of artikel 2.14e, eerste lid, van de Wet hersteloperatie toeslagen.

Artikel XI, onderdeel E (artikel 9quater Uitvoeringsregeling Awir)

Artikel 9quater UR Awir heeft betrekking op de vermogenstoetsuitzonderingen voor regelingen inzake de hersteloperatie toeslagen. Hier worden enkele onderdelen aan toegevoegd. In artikel 9quater, eerste lid, UR Awir, wordt de tegemoetkoming voor partners, kinderen en ouders van overleden kinderen van (ex-partners van) gedupeerde aanvragers kinderopvangtoeslag toegevoegd. Daarmee worden uitkeringen die deze categorie nabestaanden ontvangt uitgezonderd van de vermogenstoets voor toeslagen.

F.

In het opschrift van artikel 9novies wordt "vermogenstoets" vervangen door "vermogenstoetsuitzondering".

G.

Na artikel 9novies worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 9decies. Tijdelijke vermogenstoetsuitzondering eenmalig bedrag ouderen van Surinaamse herkomst

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zou worden verminderd met de waarde van een bezitting als bedoeld in

artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting die is verkregen als gevolg van het eenmalige bedrag, bedoeld in het Tijdelijk besluit eenmalig bedrag ouderen van Surinaamse herkomst.

2. Het verzoek kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag of kindgebonden budget over de eerste tien berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting werd verkregen.

3. Het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren waarop het verzoek ingevolge het tweede lid betrekking kan hebben.

Artikel 9undecies. Tijdelijke vermogenstoetsuitzondering compensatie wegens selectie aan de poort

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zou worden verminderd met de waarde van een bezitting als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting die is verkregen als gevolg van een toegekende tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2 of artikel 5 Wet compensatie wegens selectie aan de poort.

2. Het verzoek kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag of kindgebonden budget over de eerste tien berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting werd verkregen.

3. Het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren waarop het verzoek ingevolge het tweede lid betrekking kan hebben.

Artikel XI, onderdeel G (artikelen 9decies en 9undecies Uitvoeringsregeling Awir)

De artikelen 9decies en 9undecies UR Awir bevatten twee nieuwe tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen.

In artikel 9decies UR Awir wordt de tijdelijke vermogenstoetsuitzondering voor het eenmalige bedrag op grond van het Tijdelijk besluit eenmalig bedrag ouderen van Surinaamse herkomst geregeld. Ontvangers van dit eenmalige bedrag kunnen voor de toeslagen voor een periode van tien jaar een beroep doen op een vermogenstoetsuitzondering.

Artikel 9undecies UR Awir regelt de tijdelijke vermogenstoetsuitzondering voor tegemoetkomingen toegekend op grond van de Wet compensatie wegens selectie aan de poort¹⁶. Ook hiervoor geldt ontvangers van de tegemoetkoming voor een periode van tien jaar een beroep kunnen doen op de vermogensuitzondering voor de toeslagen, de Wlz en de Wmo.

Artikel XII

¹⁶ Kamerstukken II 2023/24, 36424.

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 31bis, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. een bedrag aan overdrachtsbelasting is voldaan ten aanzien van de verkrijging van een onroerende zaak, terwijl ten aanzien van deze verkrijging ter zake van de levering van de onroerende zaak omzetbelasting voldaan had moeten zijn en de verkrijging vrijgesteld was van overdrachtsbelasting.

Artikel XII, onderdeel A (artikel 31bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In artikel 31bis UR AWR 1994 is bepaald dat voor de toepassing van artikel 30ia, derde lid, onderdeel a, AWR het te betalen bedrag aan belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, in een viertal situaties. Met de voorliggende wijziging wordt een situatie aan artikel 31bis, eerste lid, UR AWR 1994 toegevoegd. In artikel 31bis, eerste lid, onderdeel e, UR AWR 1994 wordt de situatie aangewezen waarin de belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, waarin ten onrechte een bedrag aan overdrachtsbelasting is geheven of voldaan ten aanzien van een overdracht van een onroerende zaak, terwijl bij deze overdracht de levering van de onroerende zaak met omzetbelasting belast had moeten zijn.

B.

In artikel 40, eerste lid, onderdeel b, wordt "vertegenwoordigingen" vervangen door "organisaties".

Artikel XII, onderdeel B (artikel 40 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Artikel 40 UR AWR 1994 is per 1 juli 2022 aangepast naar aanleiding van de implementatie van een richtlijn met betrekking tot een btw- en accijnsvrijstelling wat betreft defensie-inspanningen binnen het Uniekader.¹⁷ Per abuis is bij deze aanpassing in het eerste lid, onderdeel b, van genoemd artikel 40 'organisaties' gewijzigd in 'vertegenwoordigingen'. Met de onderhavige wijziging wordt dit hersteld.

C.

Artikel 42a, eerste lid, komt te luiden:

1. Vrijstelling van omzetbelasting bij wijze van teruggaaf wordt verleend voor de levering van goederen voor persoonlijk gebruik aan personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten of aan

¹⁷ Richtlijn (EU) 2019/2235 van de Raad van 16 december 2019 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en Richtlijn 2008/118/EG houdende een algemene regeling inzake accijns wat betreft defensie-inspanningen binnen het Uniekader (PbEU 2019, L 336).

de gezinsleden van dat personeel, waarbij die goederen door een ondernemer als bedoeld in artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 worden geleverd.

Artikel XII, onderdeel C (artikel 42a van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Vóór 1 januari 2023 konden personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten en hun gezinsleden tegen een nihil tarief voor de omzetbelasting goederen voor persoonlijk gebruik kopen bij specifieke winkels die hier een vergunning voor hadden (het zogenoemde 'downtown shoppen'). Sinds 1 januari 2023 bestaat dit 'downtown shoppen' niet meer. Bedoelde personen kunnen sindsdien overal in Nederland goederen voor persoonlijk gebruik kopen en - bij wijze van teruggaaf - gebruikmaken van hun vrijstelling van omzetbelasting. Hiertoe is per 1 januari 2023 artikel 42a UR AWR aangepast. Bij deze wijziging is echter per abuis de in de tekst van het eerste lid van genoemd artikel 42a opgenomen voorwaarde gehandhaafd dat de levering van goederen formeel via een militaire winkel moet lopen. Dat strookt niet met de bestaande uitvoeringspraktijk en derhalve komt die voorwaarde met de onderhavige wijziging te vervallen. Omdat hierdoor de voorwaarde van rechtstreekse aflevering van de goederen geen functie meer vervult, komt ook die voorwaarde te vervallen. Beide wijzigingen geven tevens aanleiding tot enkele aanvullende redactionele wijzigingen van genoemd eerste lid, dat integraal wordt vervangen.

Artikel XIII

De Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1e wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel b, wordt "in IJsland of in Liechtenstein" vervangen door "in IJsland, in Liechtenstein of in Zwitserland".

2. Aan het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. aanspraken ingevolge een pensioenregeling als bedoeld in artikel 38n van de Wet op de loonbelasting 1964 of een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p van de Wet op de loonbelasting 1964 die zijn ondergebracht bij een lichaam als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, onderdeel d, onderscheidenlijk onderdeel e, van die wet zoals dat artikel luidde op 31 december 2016, waarbij dit lichaam als verzekeraar optreedt en is gevestigd in Nederland, een andere lidstaat van de Europese Unie, in Noorwegen, in IJsland, in Liechtenstein of in Zwitserland.

3. Aan het vijfde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: De eerste zin is van overeenkomstige toepassing op aanspraken bedoeld in het tweede lid, onderdeel c.

Artikel XIII, onderdelen A en B (artikelen 1e en 1f van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Uit artikel 25, vijfde lid, IW 1990 volgt dat bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de verschuldigde inkomstenbelasting in verband met pensioen- en lijfrenteaanspraken bij grensoverschrijdende

situaties. Deze bijzondere uitstelfaciliteit is nader uitgewerkt in artikel 1e URIW 1990. Artikel 1e, eerste lid, URIW 1990 schrijft voor dat uitstel van betaling kan worden verleend als hiertoe een schriftelijk verzoek is ingediend, voldoende zekerheid is gesteld en is ingestemd met de door de ontvanger nader te stellen voorwaarden. Uit artikel 1e, tweede lid, URIW 1990 volgt in welke situaties een schriftelijk verzoek en zekerheidsstelling achterwege kunnen blijven. In het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht waarom een schriftelijk verzoek en zekerheidsstelling ook achterwege kunnen blijven bij belastingschuldigen die een pensioen in eigen beheer hebben.

Artikel 1e, tweede lid, onderdeel c, URIW 1990 regelt dat ook belastingschuldigen met een pensioen in eigen beheer¹⁸ dat is ondergebracht in een besloten vennootschap en die is gevestigd in de EU of EER geen schriftelijk verzoek hoeven te doen en geen zekerheid hoeven te verstrekken om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling op grond van artikel 25, vijfde lid, IW 1990. Tot 1 april 2017 volgde uit artikel 19a, eerste lid, onderdelen d en e, Wet LB 1964 dat een besloten vennootschap kon optreden als verzekeraar ten aanzien van een pensioen dat was ondergebracht in die besloten vennootschap, het zogenaamde pensioen in eigen beheer. Door bij artikel 1e, tweede lid, onderdeel c, URIW 1990 aan te sluiten bij artikel 19a, eerste lid, onderdelen d en e, Wet LB 1964 zoals dat luidde voor de wijziging van 1 april 2017, wordt bepaald dat een schriftelijk verzoek en zekerheidsstelling achterwege kunnen blijven als het de situatie betreft waarbij een pensioen is ondergebracht in een besloten vennootschap die is gevestigd in de EU of EER. Gezien de samenhang met de artikelen 38n en 38p Wet LB 1964 wordt bij artikel 1e, tweede lid, onderdeel c, URIW 1990 aangesloten bij artikel 19a, eerste lid, onderdelen d en e, Wet LB 1964 zoals dat luidde op 31 december 2016.¹⁹

Een schriftelijk verzoek en zekerheidsstelling kunnen ook achterwege blijven als een pensioen in eigen beheer is ondergebracht in een besloten vennootschap die is gevestigd in Zwitserland.²⁰ De rechten omtrent het vrije verkeer van personen hebben ook te gelden ten aanzien van Zwitserland.²¹ De verplichting om een schriftelijk verzoek in te dienen en voldoende zekerheid te moeten stellen om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling kan een belemmering zijn voor de belastingschuldige om zich in Zwitserland te vestigen. In het verlengde hiervan worden artikelen 1e, tweede lid, onderdeel b, en 1f, derde lid, URIW 1990 gewijzigd, zodat deze bepalingen niet enkel zien op situaties waarin sprake is van een verzekeraar respectievelijk belastingschuldige die in de EU of EER gevestigd is. Als gevolg van deze wijziging kan een schriftelijk verzoek en zekerheidsstelling voor uitstel van betaling ten aanzien van de verschuldigde inkomstenbelasting in verband met een aanspraak op een levensverzekering of pensioen en welke onderdeel vormt van een conserverende aanslag, achterwege blijven als een levensverzekering of een pensioenregeling is ondergebracht bij een verzekeraar die is gevestigd in Zwitserland. Voorts kan een schriftelijk verzoek van de belastingschuldige om kwijtschelding – na beëindiging van uitstel van betaling – voor de verschuldigde inkomstenbelasting in verband met een aanspraak op

¹⁸ Hieronder wordt in dit kader ook verstaan de oudedagsverplichting.

¹⁹ Bij indiening van het wetsvoorstel Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen was de beoogde datum van inwerkingtreding van het wetsvoorstel 1 januari 2017. Gelet daarop wordt onder meer in artikelen 38n en 38p Wet LB 1964 verwezen naar artikelen in de Wet LB 1964 zoals die artikelen luiden op 31 december 2016.

²⁰ Indien de besloten vennootschap gevestigd is buiten de EU, EER of Zwitserland geldt wél de verplichting om een schriftelijk verzoek in te dienen en zal de belastingschuldige voldoende zekerheid moeten stellen om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling op grond van artikel 25, vijfde lid, IW 1990.

²¹ De op 21 juni 1999 te Luxemburg tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen (Trb. 2000, 16 en 86).

een levensverzekering of pensioen en welke onderdeel vormt van een conserverende aanslag, achterwege blijven als de belastingschuldige in Zwitserland woont.

Tot slot wordt artikel 1e, vijfde lid, URIW 1990 gewijzigd. Uit artikel 1e, vijfde lid, URIW 1990 volgt wanneer de ontvanger het uitstel beëindigd. Het uitstel wordt beëindigd als sprake zich een omstandigheid als bedoeld in de laatste volzin van artikel 25, vijfde lid, IW 1990. Om te verduidelijken dat artikel 1e, vijfde lid, URIW 1990 ook van toepassing is als sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 1e, tweede lid, onderdeel c, URIW 1990, is het eerstgenoemde artikel aangevuld.

B.

In artikel 1f, derde lid, wordt "IJsland of Liechtenstein" vervangen door "in IJsland, in Liechtenstein of in Zwitserland".

C.

In artikel 2, tiende lid, vervalt ", mits de verkrijger reeds gedurende de 36 maanden die onmiddellijk voorafgaan aan het tijdstip van de schenking in dienstbetrekking is van de vennootschap waarop de aandelen of winstbewijzen direct of indirect betrekking hebben".

Artikel XIII, onderdeel C (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 2, tiende lid, URIW 1990 komt de voorwaarde van de dienstbetrekkingseis te vervallen. In deze bepaling zijn nadere regels gesteld met betrekking tot het uitstel van betaling dat op grond van artikel 25, achtste lid, IW 1990 kan worden verleend. De dienstbetrekkingseis komt ingevolge de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025 in artikel 25, achtste lid, IW 1990 te vervallen en kan derhalve eveneens komen te vervallen in artikel 2, tiende lid, URIW 1990.

D.

Artikel 15, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel b wordt ", genoemd in artikel 17, tweede lid, van die wet;" vervangen door "dat gelijk is aan de basishuur, genoemd in artikel 16 van die wet, waarbij deze basishuur is gebaseerd op het bedrag, genoemd in artikel 17, tweede lid, van die wet, met in achtneming van een correctie op de basishuur als bedoeld in artikel 1 van de Wet verlaging eigen bijdrage huurtoeslag;"

2. In onderdeel f wordt "€ 17,70" vervangen door "PM".

3. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. andere uitgaven van de belastingschuldige dan genoemd in dit lid, die naar het oordeel van de ontvanger redelijkerwijs niet buiten beschouwing kunnen worden gelaten bij het vaststellen van het netto-besteedbare inkomen, omdat deze uitgaven door de ontvanger noodzakelijk worden geacht.

Artikel XIII, onderdeel D (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 15, eerste lid, URIW 1990 is opgenomen welke uitgaven in mindering worden gebracht op de inkomsten van de belastingschuldige om het netto-besteedbare inkomen te berekenen. Het gaat hierbij onder andere om de nettowoonlasten. In het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht waarom een wijziging van de manier waarop de nettowoonlasten worden berekend wenselijk is. Uit artikel 15, eerste lid, onderdeel b, URIW 1990 volgt dat de nettowoonlasten worden verminderd met de normhuur. De gedachte hierachter is dat de normhuur het bedrag is dat minimaal voor rekening van de belastingschuldige blijft en dat het daarom gepast is om dit bedrag in mindering te brengen op zijn woonlasten. De hoogte van de normhuur volgt uit artikel 17, tweede lid, WHT. Uit artikel 16 WHT volgt dat de basishuur – het bedrag dat voor rekening van de huurder blijft (de zogenaamde eigen bijdrage) – de normhuur is met daarin een bepaalde opslag.²² De gedachte achter de basishuur stemt overeen met de gedachte over het bedrag dat bij de berekening van de betalingscapaciteit in aanmerking te nemen nettowoonlasten in mindering wordt gebracht op de woonlasten. Op dit moment werkt een correctie op de eigen bijdrage niet door naar de berekening van de betalingscapaciteit, aangezien wordt gerekend met de normhuur zoals die is opgenomen in artikel 17, tweede lid, WHT. Door de wijziging van artikel 15, eerste lid, onderdeel b, URIW 1990 zal de ontvanger bij het berekenen van de nettowoonlasten voortaan rekening houden met de basishuur en een eventuele correctie daarop in plaats van enkel de normhuur, bedoeld in artikel 17, tweede lid, WHT. Sinds 1 januari 2024 volgt een correctie op de basishuur uit de Wet verlaging eigen bijdrage huurtoeslag. Het is consistent als de ontvanger rekening houdt met de correctie van de basishuur die uit de Wet verlaging eigen bijdrage huurtoeslag volgt. Door het voorgaande op te nemen in artikel 15, eerste lid, onderdeel b, URIW 1990 werkt een eventuele verhoging of verlaging van de huurtoeslag door aanpassing van de basishuur in de WHT of de Wet verlaging eigen bijdrage huurtoeslag ook direct door naar de berekening van de nettowoonlasten en daarmee de betalingscapaciteit die in het kader van een verzoek om kwijtschelding of uitstel van betaling wordt vastgesteld.

Voorts wordt artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 gewijzigd. Uit artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 volgt het bedrag dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 URIW 1990, in aanmerking mag worden genomen als uitgaven voor het houden van kostgangers. Dit bedrag wordt met de wijziging van artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 per 1 januari 2025 geactualiseerd.

Tot slot wordt een nieuw onderdeel toegevoegd aan artikel 15, eerste lid, URIW 1990. Zoals hiervoor uiteengezet staan in artikel 15, eerste lid, URIW 1990 de uitgaven genoemd die de ontvanger in mindering brengt op de inkomsten van de belastingschuldige om het netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige vast te stellen. De ontvanger heeft thans op grond van artikel 15, eerste lid, URIW 1990 niet de ruimte om andere uitgaven in aanmerking te nemen bij het bepalen van het netto-besteedbare inkomen. Het wordt wenselijk geacht dat de ontvanger wél die ruimte krijgt. Uit artikel 15, eerste lid, onderdeel h, URIW 1990 volgt dat de ontvanger uitgaven – anders dan die reeds worden genoemd in artikel 15, eerste lid, URIW 1990 – in mindering kan brengen op de inkomsten van de belastingschuldige als de ontvanger deze uitgaven niet redelijkerwijs buiten beschouwing kan laten bij het vaststellen van het netto-besteedbare inkomen en deze uitgaven door de ontvanger ook noodzakelijk worden geacht. Het dient hierbij te

²² Deze opslag bedraagt sinds 1 januari 2023 € 0,00.

gaan om uitgaven die de belastingschuldige moet maken, zoals het bedrag dat een belastingschuldige verplicht moet betalen aan zijn bewindvoerder. Het buiten beschouwing laten van dergelijke, noodzakelijke uitgaven bij het vaststellen van het netto-besteedbare inkomen zou tot gevolg kunnen hebben dat de belastingschuldige onder het bestaansminimum raakt. In beleid zal nader worden uitgewerkt om wat voor soort noodzakelijke uitgaven het hierbij kan gaan.²³

E.

Artikel 16, derde lid, vervalt, onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid.

Artikel XIII, onderdeel E (artikel 16 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 16, derde lid, onderdeel b, URIW 1990 schrijft voor dat als de belastingschuldige of zijn echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt de in aanmerking te nemen kosten van bestaan worden verhoogd met een vast bedrag, te weten € 5,50. Als zowel de belastingschuldige als de echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, dan schrijft artikel 16, derde lid, onderdeel a, URIW 1990 voor dat de in aanmerking te nemen kosten van bestaan worden verhoogd met € 11,00. Deze bedragen zijn gebaseerd op de IOAOW die belastingschuldigen kunnen ontvangen als zij de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt. In het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht dat de IOAOW per 1 januari 2025 komt te vervallen. Hierdoor kan eveneens artikel 16, derde lid, URIW 1990 waarin de verhoging van de in aanmerking te nemen kosten van bestaan is opgenomen die gekoppeld is aan de IOAOW komen te vervallen.

F.

In artikel 20 vervalt "en van pruimtabak en snuiftabak".

Artikel XIII, onderdeel F (artikel 20 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De wijziging van artikel 20 URIW 1990 betreft slechts een technische wijziging. Uit dit artikel volgt dat hoofdstuk II, afdeling 3, URIW 1990 betrekking heeft op kwijtschelding van belastingaanslagen in de zakelijke sfeer en op welke belastingmiddelen in de zakelijke sfeer deze afdeling betrekking heeft, waaronder de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak die rechtspersonen zijn verschuldigd. Sinds 1 januari 2013 is de Wvwd niet meer van toepassing op pruimtabak en snuiftabak en wordt er dus geen verbruiksbelasting ten aanzien van pruimtabak en snuiftabak meer geheven. Hierdoor kan de in artikel 20 URIW 1990 opgenomen verwijzing naar pruimtabak en snuiftabak komen te vervallen.

G.

Artikel 40b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:
2. Indien de lijfrenteverplichting is overgegaan op een niet in een van de lidstaten van de Europese Unie, in Noorwegen, in IJsland, in Liechtenstein of in Zwitserland gevestigd

²³ De Belastingdienst kan beleidsmatig de mogelijkheid om bepaalde noodzakelijke uitgaven buiten beschouwing te laten nader uitwerken en daarmee de ontvanger handvatten bieden voor het toepassen van de eerdergenoemde mogelijkheid.

pensioenfonds of lichaam geeft de ontvanger de in het eerste lid bedoelde verklaring af op schriftelijk verzoek van de verzekeraar die op grond van artikel 44a, eerste lid, van de wet aansprakelijk is, mits het pensioenfonds of lichaam zich bij overeenkomst garant stelt voor de voldoening van de in artikel 44a, eerste lid, van de wet bedoelde inkomstenbelasting en revisierente.

2. In het derde lid wordt "De vorige leden zijn" vervangen door "Het tweede lid is".

Artikel XIII, onderdelen G en H (artikelen 40b en 40c van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht dat het HvJ EU heeft geoordeeld dat de Nederlandse wetgeving ter zake van de internationale waardeoverdracht van een pensioen in strijd is met de EU-regelgeving, omdat het internationaal actieve werknemers belemmert bij het aanvaarden van een dienstbetrekking met een pensioenregeling in een ander land binnen de EU, de EER of Zwitserland.²⁴

Als gevolg van deze gewezen arresten van het HvJ EU worden met het Belastingplan 2025 de artikelen 44a, vijfde lid, en 44b, vijfde lid, IW 1990 met terugwerkende kracht tot en met 16 november 2023 aangepast om deze strijdigheid op te heffen. De wijziging heeft tot gevolg dat de voorwaarde dat het buitenlandse ontvangende pensioenfonds of lichaam dat het verzekeringsbedrijf uitoefent een overeenkomst dient te sluiten met de Nederlandse Belastingdienst waarin dit buitenlandse verzekeringsbedrijf aansprakelijkheid aanvaardt voor de door de verzekeringnemer of gerechtigde verschuldigde belasting en revisierente ter zake van belastbare feiten met betrekking tot de overgedragen lijfrente- of pensioenverplichting dan wel het alternatief dat de verzekeringnemer of gerechtigde zekerheid stelt, niet meer gesteld wordt indien de waardeoverdracht plaatsvindt naar een pensioenfonds of lichaam gevestigd in de EU, de EER of Zwitserland. Voor situaties waarin sprake is van waardeoverdracht van een lijfrente of pensioen naar een land buiten de grenzen van de hiervoor genoemde staten blijft de huidige wetgeving onaangepast.

In de artikelen 40b en 40c URIW 1990 is geregeld dat indien aan de eerdergenoemde voorwaarde wordt voldaan, de ontvanger aan de verzekeraar een schriftelijke verklaring doet toekomen inhoudende een onherroepelijke mededeling dat de aansprakelijkheid niet langer geldt. Met de in de onderhavige regeling opgenomen wijzigingen van de artikelen 40b en 40c URIW 1990 wordt geregeld dat dit niet langer geldt bij een internationale individuele waardeoverdracht van een lijfrente- of pensioenverplichting aan binnen de EU, de EER of Zwitserland gevestigde pensioenfondsen of lichamen die een verzekeringsbedrijf uitoefenen. Voor situaties waarin sprake is van waardeoverdracht naar een land buiten de grenzen van de hiervoor genoemde staten blijft de huidige wet- en regelgeving onaangepast.

Voor de wijziging van artikel 40c, tweede en derde lid, URIW 1990 geldt dat deze met terugwerkende kracht in werking treedt, omdat deze wijziging het gevolg is van een arrest van het HvJ EU waar met ingang van 16 november 2023 aan moet worden voldaan.²⁵ Omdat de beleidswens tot wijziging van artikel 44a, vijfde lid, IW 1990 en artikel 40b URIW 1990 het gevolg

²⁴ HvJ EU 16 november 2023, C-360/22, ECLI:EU:C:2023:875 en HvJ EU 16 november 2023, C-459/22, ECLI:EU:C:2023:878. Ook voor internationale waardeoverdracht van een pensioen naar Zwitserland werken deze arresten door op grond van de overeenkomst met Zwitserland over het vrije verkeer van personen.

²⁵ HvJ EU 16 november 2023, C-459/22, ECLI:EU:C:2023:878.

is van het betreffende arrest van het HvJ EU waar met ingang van 16 november 2023 aan moet worden voldaan, werkt de wijziging van artikel 40b IW 1990 eveneens terug tot en met 16 november 2023.

H.

Artikel 40c wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Indien de pensioenverplichting is overgegaan op een niet in een van de lidstaten van de Europese Unie, in Noorwegen, in IJsland, in Liechtenstein of in Zwitserland gevestigd pensioenfonds of lichaam geeft de ontvanger de in het eerste lid bedoelde verklaring af op schriftelijk verzoek van de verzekeraar die op grond van artikel 44b, eerste lid, van de wet aansprakelijk is, mits het pensioenfonds of lichaam zich bij overeenkomst garant stelt voor de voldoening van de in artikel 44b, eerste lid, van de wet bedoelde loon- en inkomstenbelasting alsmede revisierente.

2. In het derde lid wordt "De vorige leden zijn" vervangen door "Het tweede lid is".

Artikel XIV

In de Regeling CO₂-heffing industrie komt artikel 36 te luiden:

Artikel 36

Het aantal dispensatierechten voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval wordt berekend volgens de formule: $DR_{S,K} = PF \times HAN_{AVI,S} \times NRF_K \times CF_{AVI,K}$

Waarbij:

DR_{S,K} staat voor: dispensatierechten voor broeikasgasinstallatie voor de verbranding van stedelijk afval s in jaar k (uitgedrukt in dispensatierechten per jaar)

PF staat voor: procesemissiefactor

HAN_{AVI,S} staat voor: historisch activiteitsniveau broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval voor broeikasgasinstallatie voor de verbranding van stedelijk afval s (uitgedrukt in ton CO₂ per jaar), waarbij artikel 16, zesde lid, van overeenkomstige toepassing is op het historisch activiteitsniveau

NRF_K staat voor: nationale reductiefactor als bedoeld in artikel 16b.17, derde lid, van de wet, in jaar k

CF_{AVI,K} staat voor: correctiefactor voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval als bedoeld in artikel 16b.17, vierde lid, van de wet, in jaar k

Artikel XIV (artikel 36 van de Regeling CO₂-heffing industrie)

Door middel van het Belastingplan 2025 wordt er een correctiefactor voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval (voorheen afvalverbrandingsinstallaties) geïntroduceerd in de Wet milieubeheer. Met het nieuwe artikel 36 van de Regeling CO2-heffing industrie wordt de beoogde aanscherping van de CO2-heffing industrie voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval bereikt door het aantal dispensatierechten te vermenigvuldigen met de correctiefactor als bedoeld in artikel 16b.17, vierde lid, van de Wet milieubeheer.

Artikel XV

In de Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES wordt in de artikelen 1 en 2 "onderdeel f" vervangen door "onderdeel g".

Artikel XV (artikelen 1 en 2 van de Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES)

De verwijzing in de artikelen 1 en 2 van de Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES naar artikel 6, vijfde lid, onderdeel f, van de Wet loonbelasting BES (Wet LB BES) is als gevolg van de wijziging van artikel 6 Wet LB BES ingevolge het Belastingplan BES eilanden 2024 niet meer juist. Met deze wijziging wordt deze omissie hersteld. Deze wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2024.

Artikel XVI

De Uitvoeringsregeling loonbelasting BES wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1 wordt "8 en 12A" vervangen door "6c, 8a, 8b, 12a, 19, 19a en 21b".

Artikel XVI, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

De wijziging van artikel 1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES (URLB BES) houdt verband met:

- de invoering van een waarderingsregel voor aanspraken die is gebaseerd op artikel 6c Wet LB BES;

- de in het Belastingplan BES-eilanden 2025 opgenomen aanpassingen in de Wet LB BES, die tot gevolg hebben dat per 1 januari 2025 de delegatiebepaling in artikel 8 Wet LB BES vervalt en in de artikelen 19, 19a en 21b Wet LB BES delegatiebepalingen worden opgenomen.

Daardoor zou de in artikel 1 URLB BES opgenomen opsomming van de artikelen waaraan de URLB BES uitvoering geeft per die datum niet meer kloppen. Met de onderhavige wijziging van artikel 1 URLB BES wordt dit voorkomen.

B.

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

De waarde van een aanspraak om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen, wordt gesteld op de bedragen die bij een derde worden gestort of, voor zover geen stortingen worden verricht, zouden moeten worden gestort teneinde de aanspraak te dekken.

Artikel XVI, onderdeel B (artikel 1a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

Het per 1 januari 2025 in de URLB BES in te voegen artikel 1a is gebaseerd op artikel 6c, vijfde lid, Wet LB BES.

Aanspraken behoren tot het niet in geld genoten loon. In beginsel zou dit loon op grond van artikel 6c, eerste lid, Wet LB BES moeten worden gesteld op de waarde in het economische verkeer. Om berekeningen per werknemer en de daarmee gepaard gaande waarderingsproblemen te voorkomen wordt gekozen voor een zo objectief mogelijke waarderingsmaatstaf. Dat is het bedrag dat bij een derde wordt gestort om de aanspraak te dekken. Voor zover geen stortingen bij een derde worden verricht, wordt de waarde gesteld op het bedrag dat bij een derde zou moeten worden gestort om de aanspraak te dekken. Deze waarderingsregel wordt in de praktijk reeds toegepast. Met het opnemen ervan in artikel 1a URLB BES wordt deze praktijk gecodificeerd. Een inhoudelijke wijziging is er niet mee beoogd.

C.

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

Als loonbelasting- en premietabellen worden vastgesteld:

- a. een halvedagtabel;
- b. een dagtabel;
- c. een weektabel;
- d. een tweeweeken(quincena)tabel;
- e. een maantabel;
- f. een kwartaaltabel.
- g. een tabel bijzondere beloningen.

Artikel XVI, onderdeel C (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

De in artikel 2 URLB BES genoemde tabellen worden niet meer als bijlage bij deze uitvoeringsregeling gevoegd, maar gepubliceerd op de website van de Belastingdienst Caribisch Nederland, bedoeld in de artikelen 4 en 4h, derde lid, URLB BES. De verwijzing naar deze bijlagen kan daarom vervallen.

D.

In artikel 4 wordt "loonbelastingtabellen-tarieven-belastingvrije-som-en-toeslagen" vervangen door "tabellen-en-rekenregels".

Artikel XVI, onderdeel D (artikel 4 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

Het in artikel 4 URLB BES vermelde internetadres is niet meer juist en wordt daarom aangepast.

E.

Na artikel 4 worden acht artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. De inhoudingsplichtige legt voor iedere werknemer voor de eerste loonverstrekking in het kalenderjaar een loonstaat aan en houdt deze vervolgens bij. De loonstaat wordt opgemaakt overeenkomstig het door de inspecteur verstrekte model. De inhoudingsplichtige mag een van het model afwijkende loonstaat gebruiken, mits deze ten minste de mogelijkheid biedt op duidelijke wijze dezelfde gegevens te administreren als het model.

2. De inhoudingsplichtige wordt in ieder geval geacht aan het eerste lid te voldoen ingeval hij met behulp van elektronische apparatuur alle van belang zijnde gegevens vastlegt en hij die gegevens op elk gewenst tijdstip op schrift in de vorm van een van de in het eerste lid bedoelde loonstaten ter inzage kan verstrekken.

3. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden ermee instemmen dat de inhoudingsplichtige de op de loonstaat te vermelden gegevens op een andere dan de in het eerste of het tweede lid bedoelde wijze administreert. De instemming kan te allen tijde worden ingetrokken indien de administratie niet zodanig is ingericht dat een deugdelijke controle gewaarborgd is.

4. De inhoudingsplichtige ontleent de in het hoofd van de loonstaat te vermelden gegevens aan:

a. de laatstelijk door de werknemer verstrekte loonbelastingverklaring; of

b. de door de werknemer verstrekte opgave van het door de inspecteur aan de werknemer toegekende identificatienummer, bedoeld in artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES.

5. In afwijking in zoverre van het vierde lid, aanhef en onderdeel a, vermeldt de inhoudingsplichtige in het hoofd van de loonstaat de gegevens die hem bekend zijn:

a. indien hij weet dat informatie in de laatstelijk door de werknemer verstrekte loonbelastingverklaring onjuist is;

b. zolang de werknemer geen loonbelastingverklaring heeft verstrekt.

6. De inhoudingsplichtige houdt, behalve in de gevallen, bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Wet loonbelasting BES, de belasting in aan de hand van de gegevens die zijn vermeld in het hoofd van de loonstaat.

7. De inhoudingsplichtige houdt de loonadministratie op de plaats waar hij op de BES eilanden kantoor houdt of, indien zodanig kantoor niet wordt gehouden, op de plaats waar hij op de BES eilanden woont of gevestigd is, of op de plaats waar hij op de BES eilanden een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een op de BES eilanden wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft. Bij gebreke daarvan houdt hij de loonadministratie onder zijn berusting. De inspecteur kan een andere plaats aanwijzen.

8. Ingeval de loonberekening door derden wordt uitgevoerd met behulp van mechanische of elektronische apparatuur, kan de Minister van Financiën, onder door hem te stellen voorwaarden, bepalen dat de loonadministratie op een andere plaats wordt bewaard.

Artikel 4b

1. De inhoudingsplichtige reikt aan de werknemer een loonbelastingverklaring met de daarbij behorende toelichting uit:

- a. zodra hij ten aanzien van de werknemer inhoudingsplichtige wordt;
- b. op verzoek van de werknemer;
- c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de werknemer in de laatstelijk ingeleverde loonbelastingverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat de werknemer een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.

2. De loonbelastingverklaring wordt opgemaakt volgens een door de inspecteur verstrekt model. De inhoudingsplichtige mag in plaats van het door de inspecteur verstrekte model van de loonbelastingverklaring gebruikmaken van een eigen model van de loonbelastingverklaring, mits dat model ten minste de gegevens bevat van het model van de inspecteur, inclusief de gebruiksaanwijzing en de toelichting op de vragen, tenzij deze duidelijk niet betrekking hebben op de werknemer.

3. De werknemer verzoekt de inhoudingsplichtige om uitreiking van een loonbelastingverklaring indien zich een wijziging voordoet in de eerder door hem verstrekte gegevens en die wijziging tot gevolg heeft dat een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.

4. De werknemer aan wie een loonbelastingverklaring is uitgereikt, is gehouden de daarbij gevraagde gegevens te verstrekken door de loonbelastingverklaring duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend, in te leveren bij de inhoudingsplichtige. De werknemer levert de ingevulde en ondertekende loonbelastingverklaring in voor de eerste loonverstrekking.

5. De inhoudingsplichtige tekent na terugontvangst van de loonbelastingverklaring daarop aan of de belastingvrije som of de ouderentoeslag bij de werknemer wordt toegepast.

6. De inhoudingsplichtige doet de loonbelastingverklaring toekomen aan de inspecteur indien deze daarom verzoekt binnen een door deze gestelde termijn.

7. De inhoudingsplichtige bewaart de loonbelastingverklaring bij de loonadministratie tot ten minste zeven jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking is geëindigd, dan wel waarin de werknemer een andere loonbelastingverklaring heeft ingediend.

Artikel 4c

1. De inhoudingsplichtige verstrekt binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar aan de inspecteur een verzamelloonstaat. Indien de inhoudingsplichtige in de loop van het kalenderjaar eindigt, verstrekt de inhoudingsplichtige de verzamelloonstaat binnen een maand na het einde van de inhoudingsplicht.

2. De verzamelloonstaat wordt opgemaakt op de door de inspecteur voorgeschreven wijze en overeenkomstig het door de inspecteur verstrekte model. De inhoudingsplichtige mag een van het model van de inspecteur afwijkende verzamelloonstaat gebruiken, mits deze ten minste de mogelijkheid biedt op duidelijke wijze dezelfde gegevens te administreren als het model.

Artikel 4d

1. Binnen een maand na afloop van het kalenderjaar verstrekt de inhoudingsplichtige aan de werknemer een jaaropgaaf. Indien de dienstbetrekking van de werknemer in de loop van het kalenderjaar eindigt, verstrekt de inhoudingsplichtige de jaaropgaaf binnen twee weken na beëindiging van de dienstbetrekking.

2. De jaaropgaaf bevat in elk geval de volgende gegevens:
- a. de naam van de werknemer;
 - b. het door de inspecteur aan de werknemer toegekende identificatienummer, bedoeld in artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES;
 - c. de naam van de inhoudingsplichtige;
 - d. het in het voorafgaande kalenderjaar door de werknemer genoten loon;
 - e. de op het loon, bedoeld in onderdeel d, ingehouden loonbelasting, premies voor de volksverzekeringen en premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES;
 - f. de bij de berekening van de verschuldigde loonheffingen toegepaste belastingvrije som, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting BES;
 - g. de bij de berekening van de verschuldigde loonheffingen toegepaste ouderentoeslag, bedoeld in artikel 24, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting BES.

Artikel 4e

1. De inhoudingsplichtige stelt voor de datum van aanvang van de werkzaamheden van de werknemer, of voor de aanvang van de werkzaamheden indien de dienstbetrekking is overeengekomen op de datum waarop de werkzaamheden aanvangen, de identiteit van de werknemer vast aan de hand van een document als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a, b of d, van de Wet identificatieplicht BES en houdt een afschrift van het document voor controle beschikbaar bij de loonadministratie.

2. Indien uit het afschrift van het document, bedoeld in het eerste lid, niet de aard en het nummer van dat document blijken, administreert de inhoudingsplichtige de aard en het nummer van dat document bij de loonadministratie.

3. De inspecteur kan, al dan niet onder door hem te stellen voorwaarden, bepalen dat de in dit artikel bedoelde gegevens en afschriften op een andere plaats worden bewaard.

4. De inhoudingsplichtige bewaart de gegevens en afschriften, bedoeld in dit artikel, ten minste zeven jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking is geëindigd.

Artikel 4f

Indien een inhoudingsplichtige in enig tijdvak voorziet dat hij gerekend vanaf het einde van dat tijdvak ten minste 12 maanden geen inhoudingsplichtige zal zijn, doet hij daarvan binnen een maand na afloop van dat tijdvak mededeling aan de inspecteur.

Artikel 4g

1. De inhoudingsplichtige administreert bij de loonadministratie de gegevens met betrekking tot:

a. vergoedingen als bedoeld in artikel 6, vijfde lid, onderdeel g, van de Wet loonbelasting BES;

b. niet in geld genoten loon voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik daarvan meebrengt als bedoeld in artikel 6c, eerste lid, van de Wet loonbelasting BES.

2. Met betrekking tot vergoedingen van vervoerskosten als bedoeld in artikel 6, vijfde lid, onderdeel g, onder 2o, van de Wet loonbelasting BES administreert de inhoudingsplichtige bij de

loonadministratie voor iedere werknemer per uitbetalingstijdvak tevens het aantal kilometers waarvoor de vergoeding is verstrekt.

Artikel 4h

1. Als loonbelasting- en premietabellen voor de eindheffing worden eindheffingstabellen vastgesteld.

2. Voor de toepassing van de eindheffingstabellen geldt als jaarloon het loon van de werknemer over het jaar waarop de naheffingsaanslag, bedoeld in artikel 20 van de Wet loonbelasting BES, betrekking heeft, met dien verstande dat indien het jaarloon van de werknemer niet in de eindheffingstabel wordt vermeld, aansluiting wordt gezocht bij het naast lagere in de eindheffingstabel vermelde jaarloon.

3. De eindheffingstabellen worden gepubliceerd op "www.belastingdienst-cn.nl/onderwerpen/loonheffing/tabellen-en-rekenregels".

Artikel XVI, onderdeel A (artikelen 4a, 4b, 4c, 4d, 4e, 4f, 4g, 4h van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

Artikel 4a

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4a is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel a, Wet LB BES.

Artikel 4a, eerste lid, URLB BES verplicht tot het aanleggen van een loonstaat per werknemer. Heeft een werknemer meer dan één dienstbetrekking, dan wordt voor iedere dienstbetrekking een loonstaat aangelegd en bijgehouden. De aan te leggen loonstaat komt overeen met het model dat door de inspecteur wordt vastgesteld.

Artikel 4a, tweede lid, URLB BES geeft aan wanneer een inhoudingsplichtige die zijn administratie op geautomatiseerde wijze voert (met behulp van elektronische apparatuur), geacht wordt te voldoen aan de eisen inzake het bijhouden van loonstaten: de opgeslagen gegevens moeten op elk gewenst tijdstip in de vorm van een loonstaat, die voldoet aan het door de inspecteur vastgestelde model, ter inzage kunnen worden verstrekt.

Artikel 4a, derde lid, URLB BES biedt de mogelijkheid de loonstaatgegevens op andere wijze te administreren. Daarvoor is instemming van de inspecteur vereist. De inspecteur kan deze instemming intrekken indien de wijze van administreren controle op een deugdelijke wijze niet mogelijk maakt.

In het hoofd van de loonstaat worden de gegevens vermeld die van belang zijn voor de loonheffingen. Artikel 4a, vierde lid, URLB BES regelt dat de inhoudingsplichtige bij het opmaken van de loonstaat uitgaat van de gegevens die de werknemer heeft verstrekt in de meest recent door hem ingediende loonbelastingverklaring. In de loonbelastingverklaring wordt ook het door de inspecteur aan de werknemer toegekende identificatienummer uitgevraagd. Indien de werknemer al wel een identificatienummer heeft aangevraagd, maar de inspecteur deze nog niet heeft toegekend op het moment dat de werknemer de loonbelastingverklaring indient, kan de werknemer nadien aan de inhoudingsplichtige opgave doen van het hem door de inspecteur verstrekte identificatienummer. De inhoudingsplichtige neemt het op deze wijze aan hem verstrekte identificatienummer vervolgens op in de loonstaat.

Artikel 4a, vijfde lid URLB BES regelt dat de inhoudingsplichtige echter de gegevens in de loonstaat invult die hem bekend zijn:

- a. als hij weet dat de in de loonbelastingverklaring verstrekte gegevens niet juist zijn; of
- b. zolang de werknemer nog geen loonbelastingverklaring heeft ingediend.

Artikel 4a, zesde lid, URLB BES bepaalt dat de inhoudingsplichtige de belasting inhoudt aan de hand van de gegevens die vermeld zijn in het hoofd van de loonstaat, tenzij het anoniementarief van toepassing is. De toepassing van het anoniementarief vloeit voort uit artikel 9, eerste lid, Wet LB BES. Bij toepassing van het anoniementarief wordt de belasting bepaald op 35,4% van het loon, zonder rekening te houden met de vaste kostenaf trek, de belastingvrije som en de ouderentoeslag.

Artikel 4a, zevende lid, URLB BES bevat een voorschrift over de plaats waar de loonadministratie moet worden gehouden.

Artikel 4a, achtste lid, URLB BES geeft de Minister van Financiën de bevoegdheid onder bepaalde omstandigheden te bepalen dat de loonboekhouding op een andere plaats kan worden bewaard. Het dient daarbij te gaan om door derden uitgevoerde loonberekeningen met behulp van mechanische of elektronische apparatuur.

Artikel 4b

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4b is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel b, Wet LB BES en artikel 19a, eerste lid, Wet LB BES en ziet op de door de inhoudingsplichtige uit te reiken en door de werknemer in te dienen loonbelastingverklaring. Door middel van de loonbelastingverklaring worden de voor de heffing van belasting van belang zijnde gegevens uitgevraagd en verstrekt.

Artikel 4b, eerste lid, URLB BES regelt wanneer de inhoudingsplichtige verplicht is de werknemer een loonbelastingverklaring uit te reiken:

- a. zodra hij ten aanzien van de werknemer inhoudingsplichtige wordt;
- b. op verzoek van de werknemer;
- c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de werknemer in de laatstelijk ingeleverde loonbelastingverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat de werknemer een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.

Artikel 4b, tweede lid, URLB BES regelt dat voor de loonbelastingverklaring een door de inspecteur vastgesteld model wordt gebruikt, dan wel een eigen model dat ten minste de gegevens bevat die worden uitgevraagd in het model van de inspecteur. Artikel 4b, derde lid, URLB BES verplicht de werknemer om uitreiking van een loonbelastingverklaring te vragen als de eerder aan de inhoudingsplichtige verstrekte gegevens gewijzigd zijn. Die verplichting bestaat niet als de gewijzigde gegevens niet leiden tot een hoger bedrag aan verschuldigde belasting. Artikel 4b, vierde lid, URLB BES verplicht de werknemer een hem uitgereikte loonbelastingverklaring in te vullen, te ondertekenen en vervolgens in te leveren bij de inhoudingsplichtige en dit te doen voor de eerste loonverstrekking na de indiensttreding of de gewijzigde situatie. Artikel 4b, vijfde lid, URLB BES verplicht de inhoudingsplichtige op de ingeleverde loonbelastingverklaring aan te tekenen of de belastingvrije som en de ouderentoeslag worden toegepast. De bewaartermijn voor de loonbelastingverklaring is zeven jaar, gerekend vanaf het einde van het kalenderjaar waarin de

dienstbetrekking eindigt of de werknemer een nieuwe loonbelastingverklaring heeft ingediend, die de eerder ingediende loonbelastingverklaring vervangt.

Artikel 4c

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4c is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel c, Wet LB BES en ziet op de door de inhoudingsplichtige in te dienen verzamelloonstaat. In de verzamelloonstaat worden per werknemer de totaalgegevens verstrekt voor het betreffende kalenderjaar, bijvoorbeeld het totaal van het in het kalenderjaar door de werknemer genoten loon en het totaal van de op het loon ingehouden loonheffingen. In de verzamelloonstaat worden de gegevens verstrekt volgens het door de inspecteur op de website van de Belastingdienst/Caribisch Nederland beschikbaar gestelde model. De verzamelloonstaat wordt op digitale wijze ingediend. De Belastingdienst/Caribisch Nederland stelt daarvoor op zijn website een wizard beschikbaar.

Artikel 4d

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4d is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel d, Wet LB BES en ziet op de door de inhoudingsplichtige aan de werknemer te verstrekken jaaropgaaf. De jaaropgaaf moet de gegevens bevatten die mede van belang kunnen zijn voor de heffing van de door de werknemer verschuldigde belasting en premies die worden geheven bij wege van aanslag (de inkomstenbelasting, de premies voor de volksverzekeringen en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES).

In onderstaand overzicht is weergegeven welke loonheffingen verschuldigd zijn over het loon en per heffing wie deze verschuldigd is.

Soort loonheffing	Verschuldigd door
Loonbelasting	werknemer
Premie AOV	werknemer
Premie AWW	werknemer
Premie ZV	werkgever
Premie OV	werkgever
Premie CES	werkgever
Premie Zorgverzekering	zowel werknemer als werkgever

De in artikel 4d, tweede lid, onderdeel e, URLB BES bedoelde heffingen zijn de over het loon van de werknemer verschuldigde loonbelasting, premies voor de volksverzekeringen en premie ingevolge het Besluit zorgverzekering BES en daarom op het loon van de werknemer zijn ingehouden. Op de jaaropgaaf behoeven de heffingen die de werkgever over het loon van de werknemer verschuldigd is (premie Ongevallenverzekering, premie Ziekteverzekering, Cessantiapremie en de premie ingevolge het Besluit zorgverzekering BES) niet te worden vermeld.

Artikel 4e

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4e is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel e, Wet LB BES en ziet op het vaststellen van de identiteit van de werknemer en de daarmee

samenhangende vastleggingen in de loonadministratie. In artikel 4e, eerste lid, URLB BES wordt geregeld dat de inhoudingsplichtige de identiteit van de werknemer vaststelt aan de hand van een geldig ID-bewijs (een Sedula, een Nederlands paspoort of de documenten waarover een vreemdeling moet beschikken ter vaststelling van identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie). De inhoudingsplichtige moet dit doen voordat de werknemer begint met de werkzaamheden waarvoor hij in dienst is genomen. Uitstel van de identificatie tot bijvoorbeeld het inleveren van de loonbelastingverklaring is derhalve niet toegestaan. Ten overvloede wordt vermeld dat voor de onderhavige verificatie, anders dan voor de toepassing van artikel 8.83, vijfde lid, van de Belastingwet BES (identificatie op de werkplek), een rijbewijs niet kan dienen. De inhoudingsplichtige maakt van het ID-bewijs een goed leesbare kopie en bewaart die bij de loonadministratie.

In artikel 4e, tweede lid, URLB BES wordt geregeld dat als de aard en het nummer van het document niet duidelijk leesbaar op deze kopie staan vermeld, de inhoudingsplichtige deze gegevens separaat vastlegt en die vastlegging bij de loonadministratie bewaart.

Artikel 4e, derde lid, URLB BES regelt dat de inspecteur onder door hem te stellen voorwaarden kan toestaan dat de kopieën van de ID-bewijzen en de vastleggingen ook op een andere plaats kunnen worden bewaard. Een van de voorwaarden die de inspecteur kan stellen is dat deze gegevens direct beschikbaar zijn voor onderzoek door de inspecteur.

In artikel 4e, vierde lid, URLB BES wordt geregeld dat de inhoudingsplichtige de kopieën van de ID-bewijzen en de vastleggingen bewaart ten minste zeven jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking met de desbetreffende werknemer is geëindigd.

De verplichting van de werknemer om zijn identiteit te laten vaststellen op de in artikel 4e URLB BES omschreven wijze is gebaseerd op artikel 19a, vierde lid, Wet LB BES.

Artikel 4f

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4f is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel f, Wet LB BES. Indien de inhoudingsplichtige voorziet dat hij binnen afzienbare tijd ophoudt inhoudingsplichtige te zijn, doordat hij geen personeel meer in dienst heeft of doordat hij geen loon meer betaalt, dan meldt hij dat schriftelijk aan de inspecteur. De melding moet worden gedaan binnen één maand na afloop van het laatste tijdvak waarin hij nog inhoudingsplichtig is. De melding hoeft niet te worden gedaan indien de inhoudingsplichtige voorziet dat hij binnen 12 maanden weer werknemers in dienst neemt, bijvoorbeeld bij seizoensarbeid.

Artikel 4g

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4g is gebaseerd op artikel 19, eerste lid, onderdeel a, Wet LB BES. De inhoudingsplichtige legt vast welke vergoedingen hij de werknemer betaalt ter dekking van door de werknemer gemaakte of te maken kosten tot verwerving van het loon. Ook verstrekkingen die worden gedaan ter voorkoming van kosten tot verwerving van het loon legt de inhoudingsplichtige vast. Voor zover de vergoeding dient ter bestrijding van reiskosten, legt de inhoudingsplichtige ook het aantal door de werknemer afgelegde kilometers vast waarvoor de vergoeding is verstrekt. De inhoudingsplichtige bewaart al deze vastleggingen bij de loonadministratie. Via de verzamelloonstaat verstrekt de inhoudingsplichtige deze gegevens aan de

inspecteur. Deze gegevens kunnen dienen ter controle indien de werknemer de door hem gemaakte kosten tot verwerving van het loon in zijn aangifte inkomstenbelasting in aftrek brengt.

Artikel 4h

Het in de URLB BES in te voegen artikel 4h is gebaseerd op het ingevolge het Belastingplan BES-eilanden 2025 in te voeren artikel 21b, eerste lid, Wet LB BES.

Het eindheffingsregime is op grond van artikel 20 Wet LB BES van toepassing wanneer aan de inhoudingsplichtige een naheffingsaanslag wordt opgelegd omdat de verschuldigde loonbelasting niet is geheven. Daarop bestaan enkele eveneens in artikel 20 Wet LB BES genoemde uitzonderingen. Bij toepassing van het eindheffingsregime wordt de verschuldigde belasting op grond van artikel 21 Wet LB BES geheven van de inhoudingsplichtige en wordt het bedrag van de verschuldigde belasting bepaald aan de hand van de tarief tabel van artikel 24A van de Wet inkomstenbelasting BES (Wet IB BES), waarbij dit tarief wordt gebruteerd (artikel 21a Wet LB BES). Artikel 4h URLB BES regelt dat voor de uitvoeringspraktijk eindheffingstabellen worden vastgesteld aan de hand waarvan de belasting wordt bepaald. In deze eindheffingstabel zijn jaarlonen en percentages opgenomen. Voor het percentage van de over het eindheffingsbestanddeel verschuldigde loonbelasting, premies voor de volksverzekeringen en premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES is het jaarloon van de werknemer van belang. Het jaarloon is het totaal door de werknemer genoten dan wel te genieten loon (inclusief de eindheffingsbestanddelen) in het kalenderjaar waarin het in de eindheffing te betrekken loon is genoten. Het jaarloon van de werknemer bepaalt het verschuldigde eindheffingstarief. Daartoe wordt aansluiting gezocht bij het in de eindheffingstabel vermelde jaarloon. Indien het jaarloon van de werknemer niet in de eindheffingstabel is vermeld, hetgeen doorgaans het geval zal zijn, wordt aansluiting gezocht bij het naast lagere in de eindheffingstabel vermelde jaarloon.

Artikel XVII

In de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES wordt aan afdeling 4.3B een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 4.9d

1. Een verzoek om teruggaaf van accijns als bedoeld in artikel 4.50a, eerste lid, onderdelen c en d, van de wet, voor accijnsgoederen die zijn verloren gegaan of onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd, wordt gedaan uiterlijk drie maanden na afloop van het kalenderkwartaal waarin de accijnsgoederen zijn verloren gegaan of onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd.

2. In de administratie van degene die verzoekt om teruggaaf van accijns zijn de volgende gegevens opgenomen:

a. de soort en de hoeveelheid van de accijnsgoederen alsmede de waarde ervan of de andere voor de vaststelling van het bedrag van de teruggaaf van belang zijnde gegevens;

b. het tijdstip, de plaats en de oorzaak van het verloren gaan, dan wel de vermelding van de ambtelijke verklaring van de vernietiging;

c. wanneer mededeling aan de inspecteur is gedaan van het verloren gaan; en

d. de soort en de hoeveelheid alsmede de waarde van de restanten van verloren gegane goederen en andere van belang zijnde gegevens.

Artikel XVII (artikel 4.9d van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

In situaties waarin accijnsgoederen verloren zijn gegaan of onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd kan ingevolge artikel 4.50a, eerste lid, onderdelen c en d, van de Douane- en Accijnswet BES een verzoek worden gedaan om teruggaaf van de betaalde accijns. Artikel 4.9c, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES bepaald dat een dergelijk verzoek uiterlijk moet worden gedaan drie maanden na afloop van het kalenderkwartaal waarin de accijnsgoederen verloren zijn gegaan of onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd. Artikel 4.9c, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES geeft een opsomming van de vereisten die worden gesteld aan de administratie van degene die verzoekt om teruggaaf van accijns.

Artikel XVIII

In de Uitvoeringsregeling verklaring rijksbelastingdienst over huishoudinkomen voor een inkomensafhankelijke huurverhoging wordt in artikel 3 “de postcode, het huisnummer en, zo nodig, een huisnummertoevoeging” vervangen door “het identificerende objectnummer van het verblijfsobject, bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen”.

Artikel XVIII (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling verklaring rijksbelastingdienst over huishoudinkomen voor een inkomensafhankelijke huurverhoging)

Op grond van artikel 252a, vierde lid, van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek worden in de Uitvoeringsregeling verklaring rijksbelastingdienst over huishoudinkomen voor een inkomensafhankelijke huurverhoging regels gesteld voor de aanvraag van een huishoudverklaring bij de Belastingdienst door verhuurders van woningen met een gereguleerde huurovereenkomst. Voor dergelijke gereguleerde huurovereenkomsten gelden wettelijke voorschriften die in acht genomen moeten worden bij het doorvoeren van een huurverhoging. Een verhuurder kan met de huishoudverklaring van de Belastingdienst beoordelen in hoeverre een inkomensafhankelijke huurverhoging kan worden doorgevoerd. In de Uitvoeringsregeling verklaring rijksbelastingdienst over huishoudinkomen voor een inkomensafhankelijke huurverhoging wordt omschreven waaraan het verzoek van een verhuurder voor een huishoudverklaring moet voldoen wil de Belastingdienst dit verzoek in behandeling nemen. De verhuurder dient bij de aanvraag, via het online-portaal van de Belastingdienst voor inkomensafhankelijke huurverhoging, onder andere duidelijk te maken om welke woning het gaat. De verhuurder dient hierbij gebruik te maken van het identificerende objectnummer van het verblijfsobject, bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen, het zogenoemde BAG-id. De voorgestelde aanpassing van artikel 3 van de Uitvoeringsregeling verklaring rijksbelastingdienst over huishoudinkomen voor een inkomensafhankelijke huurverhoging betreft een codificering van bestaand beleid. In de uitvoeringspraktijk wordt bij de aanvraag voor een huishoudverklaring al gewerkt met het BAG-id. Met de voorgestelde aanpassing wordt de juridische grondslag voor deze wijze van gegevenslevering in lijn gebracht met de bestaande uitvoeringspraktijk.

Artikel XIX

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2025, met dien verstande dat:
 - a. artikel I, onderdelen B en C en artikel XV terugwerkt tot en met 1 januari 2024.
 - a. artikel III, onderdeel 1, terugwerkt tot en met 1 januari 2020;
 - b. artikel III, onderdeel 2, terugwerkt tot en met 1 januari 2006;
 - c. artikel VII, onderdeel C, terugwerkt tot 1 januari 2023;
 - d. artikel IX, onderdelen F en H, terugwerkt tot en met 1 januari 2021;
 - e. artikel IX, onderdeel D, terugwerkt tot en met 13 februari 2023;
 - f. artikel XIII, onderdelen G en H, terugwerkt tot en met 16 november 2023.

Artikel XIX (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.